

SĂRBĂTORI DE IARNĂ GREA

CADOURI PENTRU MOȘ CRĂCIUN

(cronica de ședință a Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” -
duminică, 7 decembrie 2025, Galeriile „Dumitru I. Grumăzescu”)

PROGRAM:

1. *Din nou, SCÂRȚ cel nou...* - prezentare/lansare revista SCÂRȚ, serie nouă, nr. 26 (noiembrie 2025)

2. *Priviri retrospective... (SCÂRȚ - UMOR și festivaluri)* - prezentare rezultate ale membrilor asociației la concursurile de literatură umoristică; Festivalul de literatură umoristică SCÂRȚ - UMOR, aduceri - aminte; prognoze și posibilități pentru anul care vine

3. Lansare de cărți:

- „ETICA MAGNA”, 2025, poezie - autor Petruș Andrei, Vaslui, membru al Uniunii Scriitorilor din România

- Volumele de interviuri „MEMORIA ORAȘULUI”, „DIALOG CU ISTORIA”, „TRADIȚII”, 2017 - 2024, BJ „Gh. Asachi” - autor Dumitru Șerban, realizator Radio Iași

4. *Cadouri pentru Moș Crăciun* - recital literar - muzical

REALIZARE:

ANICA ANDREI-FRASCHINI

S-A STABILIT LOCAȚIA

Ne-am întors de la Corso pe la 18h30. Am treabă. Mă apuc de scris - în felul meu, că altul n-am și nici c-aș împrumuta - cronica la ședința Umoriștilor de astăzi, 7 decembrie 2025. Daniel mi-a spus ferm să mă grăbesc. Iar eu nu ies din cuvântul lui. Luna decembrie e plină de evenimente, ultimul număr din acest an, al revistei, trebuie lucrat intensiv, cu precădere de către

dumnealui, *comme d'habitude*, și strecurat la tiparniță printre zilele libere, dedicate sărbătorilor.

Urmez șablonul trasat de pe locul pe care l-am ocupat în Galeriile Grumăzescu, unde am găsit deja lume bună și unde au tot intrat participanți dintre cei mai cei, de s-a umplut sala. Totuși s-a simțit lipsa dragilor Sanda și Vasile, dar și a dragei Angela, absenți extrem de motivat. Ce să mai zic, dacă ar fi fost și Geli a mea... În rest, parcă-parcă era la Galerii formula cea mai fidelă, *la crème de la crème*, cu o oscilație sau două, mai la stânga, mai la dreapta... Petronela a trecut pe-acolo ca o apariție fulgurantă, o prezență meteorică, a bifat și a dispărut...

Iar acum, citez și prelucrez din notițele mele, scrise conștiincios, pe parcursul ședinței:

Este ora 12h05, dar mai așteptăm câteva minute.

Ne tot îmbrățișăm, nu scapă nimeni. Pentru conformitate: eu iau în brațe pe toată lumea. Mi se pare esențial, nimic nou. Treaba voastră! Mă reped și la Radu Grădinaru, care mă întreabă ce mai fac, eu îi spun „De la excepțional de bine-n sus!”, iar el „Dar coborâți printre noi!” Carevasăzică, dăm tonul la umor, cum nu se poate mai subtil. Aplauze, dom' Radu!

Cobor și savurez împreună cu toată asistența colindul interpretat de Daniel, „Ler de ler” al trupei „Fără zahăr”, la care el a mai adăugat o strofă. Apoi declară deschisă ședința. Trebuia.

Oaspeții urmează să apară tiptil, pe parcurs.

Culoarea Scârț-ului s-a adaptat la vremuri, tinde spre mov, Eugen-Paul zice că „s-a învinețit de frig”, dar Daniel îl contrazice „nu, nu de frig...”. Înțeleg: din cauza stării noastre cea de toate zilele, cu morcovul moviu.

Daniel povestește despre „Scârț” și despre lansarea cărții lui Emanoil Ignat de data trecută și dezvăluie că, după preluarea revistei, decanul nostru de vârstă i-a trimis o scrisoare emoționantă despre cât este de atașat de asociația Umoriștilor și de revista „Scârț”. L-a impresionat mult pe al nostru Redactor-șef și l-a determinat să nu renunțe.

Pentru un adevărat final de an, Daniel ne propune să ne întâlnim pe 21, la Bolta Rece sau la Corso. De votat o locație sau alta, până la finalul ședinței. Prezintă apoi conținutul numărului de noiembrie al revistei și ne vorbește despre concursul cu tema „Ziua bărbatului”.

Aflăm câștigătorii și faptul că Mirela Grigore a fost singura doamnă care a participat (și a și câștigat, la ambele secțiuni).

Daniel citește creația lui Nică Janet, care culminează cu strofa: „Cum am o umbră grea pe pleoape/ Aștept să vii, te-aștept sub masă,/ Căci nu e niciun gard pe-aproape,/ Să mă conducă pân-acasă.” Apoi cea a lui Ion Diviza, „Favoritul sorții”. Ne spune care este tema pentru concursul lunii decembrie, care alta decât „Ho, ho, ho!”, apoi trece la rubrica „Poșta redacției”, care cuprinde și semnalul privind apariția cărții „Etica Magna”, a d-lui Petruș Andrei, membru USR, și - conform spuselor Președintelui executiv - colaborator de bază al asociației și revistei „Scârț”. Lansarea acestei cărți de poezie constituie un punct din programul ședinței, ca și lansarea volumelor de interviuri „Memoria orașului”, „Dialog cu istoria” și „Tradiții”, scrise de Dumitru Șerban, realizator Radio Iași.

Daniel ne anunță: „Pentru partea a IV-a vom continua la Corso, căci nu putem abuza foarte, foarte, foarte, foarte, foarte etc... mult, de amabilitatea celor de la Galerii”. Apoi ne spune că

mai sunt de actualitate trei festivaluri, dintre care „Romeo și Julieta la Mizil”, „Hohote” și „George Zarafu”, ale căror regulamente se găsesc pe site-ul epigramiștilor și în revista SCÂRȚ.

Între timp, își fac apariția dl. Valeriu Cazan și, după puțin timp, Doru Melnic.

Daniel ne invită și ne îndeamnă să participăm la concursuri. Vorbește despre evenimentul Sandei și al lui, „Dezlegarea la poveste”, cu lansarea celui de-al doilea volum scris în doi, eveniment desfășurat la București, pe 22 noiembrie, și mulțumește celor care au fost prezenți. (Brusc, mă simt tare mândră, de nu-mi mai încap în pene, că am fost și noi, Sabino și cu mine, la Bistro 37-39!). S-au strâns niște bănuți, pe care i-au depus în contul asociației. Daniel ne spune că ideea organizării evenimentului și sponsorizarea acestuia au fost ale lui Adrian Junghină, „Marmacistul de gardă” din revistă. Au cheltuit și ei, „impricinații”, Sanda și Daniel, destul, din banii proprii. În afară de cheltuielile curente (chiria pentru Galerii, imprimarea revistei, plata contabilului și timbre), nu se consumă niciun bănuț din donații, ci se păstrează pentru Festival.

Și ia cuvântul dl Petruș Andrei, cu a sa „Etica Magna”. Mai întâi, aflăm că se află în sală strănepotul său, Șerban, care a luat premiul întâi la Olimpiada de matematică, anul trecut, la Barcelona, și a fost mândru că a purtat steagul României. Dl Petruș pomenește de „Epica Magna” a lui Nichita Stănescu, dar, „întrucât societatea noastră este foarte bulversată, iar arta are o misiune morală”, dânsul a dat cărții sale titlul parafrizat. Se referă apoi la „Minima moralia” a lui Andrei Pleșu: „Dar de ce „minima”? Trebuie maxima.”

Ne vorbește de îndrăgitul lui poet Ion Barbu și despre diverse amintiri. Ne citește poeziile „Mulțumește-te cu

puțin”, „Familia tradițională”, „Rămas bun, seniori”. La aceasta, îi dau lacrimile, căci „bagajele deja îmi sunt făcute”. Continuă cu „Albastru de metil”, „Archaeus” („între Archaeus și Anteu”). A publicat, în reviste de-ale lui Adrian Păunescu, serii de „perle ale elevilor”. Vorbește despre seria de pamflete, parțial publicate în „Scârț”, intitulate „Zoon Politikon”. Aici intervine Daniel, pentru a ne citi creația sa mai de demult, „Aka Zoon Politikon”, cea cu: „boșcangii de păpădie/ așii scoaterii de limbă-n continentul bivolar/ minionii giganți la gură muritori și când învie/ scuipă-tot și lați-lă-plimbă târători și dacă sar” etc...

Apoi, dl Petruș Andrei încheie, referindu-se la „oamenii politici”: „de omul prost să stai cât mai departe!”.

Doru Melnic insistă să vină la microfon, pentru că este nevoit să plece mai devreme, spre alte manifestări de talente. Recită „Declarația unui bucătar” care ar relua același meniu, pentru orice față de care s-ar îndrăgosti. Apoi încă una legată de morală, dacă tot s-a pomenit mai devreme de etică. După care cere permisiunea lui Daniel, pentru încă o poezie de trei strofe, cu „Declarația Evei”.

Petruș Andrei revine la rampă, cu textul „E vremea colindelor”.

Daniel amintește de „Festivalul Internațional de Grafică Satirică și Caricatură SCÂRȚ -UMOR”. Au fost invitați Vasile Vajoga și Daniel Bratu, vineri, 5 decembrie, au primit un premiu pentru revista „Scârț” și o plachetă. Daniel i-a dedicat un madrigal și câteva epigrame, d-lui Viorel Corodescu - COV, caricaturist sucevean, ex-ieșean.

Pentru a face o separație între cele două lansări de carte, Daniel cântă un colind („Colind ceresc”) de-al lui Mircea Vintilă, „Cerul și-a deschis oboru,/ Lerui, Doamne, Ler/ Și-au pornit cu plugușorul/ îngerii prin cer.”.

Urmează lansarea volumelor de interviuri ale lui Dumitru Șerban. A avut și are mai multe proiecte, să transcrie interviuri cu cei care „au creat, au adunat, au făurit instituții chiar”. În primul volum, „Memoria orașului”, este inserat un interviu cu Dumitru Vacariu, născut la Pipirig - Neamț, cel care a adus la Iași documentele originale ale lui Dosoftei și care a făcut 8 ani în închisorile comuniste, pentru poezia „Moldova însângerață”, legată de ce s-a petrecut după al doilea război mondial. Discursul domnului Șerban aduce detalii interesante. El consideră că îndeplinește o misiune și este ajutat de o întreagă echipă. Ne vorbește despre alte interviuri cu oameni care, din păcate, s-au stins. Ne

spune că ne poate trimite PDF-urile, să le citim pe-ndelete.

Urmează culegerea „Dialog cu istoria”, în care, printre alții, se pomenesc despre Anatol Petrencu, fost decan al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Moldova, fost președinte al Asociației Istoricilor din Republica Moldova. Dl Șerban ne vorbește apoi despre tradiții și etnologie, marca identitară a românilor, interviuri cuprinse în patru volume. Și încheie cu poezia lui Mihai Ursachi: „Un om din Tecuci avea un motor/ dar nu i-a folosit la nimic.”

Daniel relansează chemarea la vot. Nu pentru primarul general al capitalei, ci privind locația întâlnirii de pe 21. Murmurăm, mai degrabă „Corso, Corso...”

Dar să facem poza repede. Că pleacă Melnic. Și surorile din Roman. Nu Kessler, ci Elena Sârghie și Maria Loghin. Facem poza de grup, înainte de a pierde pe cineva. Doar Petronela cea meteorică lipsește în continuare.

Ioan Toderașcu îmi arată, pe telefonul lui, poze de profesionist și poze de amatori... El știe cum să cadreze. Aviz amatorilor!

Vine la microfon dl Peiu, care a lipsit o vreme, pentru că a avut motive întemeiate: a întreprins călătorii. A fost în China, de aceea începe cu proza scurtă „Chinezii pot mânca orice are patru picioare, în afară de mese, și tot ce zboară, în afară de avioane.” Apoi ne citește epigrame, producții mai vechi, reunite sub titlul „Conjugări”: „Condamnare iminentă”, „Sirenă”, „Reproș conjugal”, „Obişnuință”, „Mobilă aleasă”, „Paradox”, „Regret conjugal”, „Conjugare”, „Amnezie”. Daniel conchide: „Domnul Peiu este unul dintre vechii echipieri și unul dintre sărbătorii lunii noiembrie, prezentați în revistă”. Apoi ne anunță evenimentul lor, al Sandei și al lui, pe 10 ianuarie, sâmbătă, ora 18:00, la „Pizzeria Alila”. Va fi muzică, poezie, magie și cu invitați speciali - oricum, cu Daniel și Cristi Amarandei. Încasările vor merge în contul Asociației - totul pentru Festival, totul pentru victorie!

Ticu o reprezintă și pe a lui soață și vine pe mica estradă, într-un galben provocator. Trece la „patriotice”, cu poezia „Lege”: „Non-sensul laudat a fi credibil/ Ce stă ca fals în literă de lege”. Apoi una de dragoste și „Vânător”, cu „gâscuțe”...

Daniel îi invită și pe Dan Ionescu, și pe Mihaela, pe dl Șerban, dacă mai vor să spună ceva, sau pe prietenul lui Șerban. Nu... Niciunul... Și e bine, fiind deja târziu.

Vine la microfon doar Liuba, în unicitatea ei. Ne citește „bilețelul” semnat de Marin Sorescu: „Demult, într-o iarnă,/ Mi-am trimis copilăria să se dea cu sania./ Nu s-a mai întors...” Apoi, Liuba ne spune că, „în fiecare decembrie, eu primesc o scrisoare de la Moș Crăciun.” Scrisoarea se numește „Dragă copilule”, iar Liuba trebuie s-o transmită tuturor cunoscuților. Moșul nu are

„puterea faptei pentru viața nimănui, dar o are pe cea a gândului, pentru viața tuturor”. Frumos de tot...

Radu Grădinaru, cu gândul la Emil Brumaru, a scris în urmă cu câțiva ani o pastişă în stilul erosului ludic al poetului care ar fi avut acum 87 de ani. Din nou, ne dovedește cât este de talentat. Felicitări!

Vine rândul dlui Liviu Ichim, căci Daniel baleiază sala dinspre „caracudă” către „protipendadă”: „În frigider, un vânt năprasnic și pustiu/ Și-mi cârâie stomacul de-atâta yoga,/ Mi-e dor de chișcă, caltaboș, dar știu/ Că porcii stau ascunși în versuri la Vajoga.” Apoi „Ce mai citim” și „Pușchea pe limba română”.

Urmează, la insistențele lui Daniel, *rarissima* Adelina Alcaz, expresivă și impetuoasă. Ne spune că încă exersează în epigramă, dar, așa cum i-a declarat și fiica ei, are „suflet de poet”. A scris din inimă și, de multe ori, cu tristețe. Evoluează într-o impresionantă și pătimașă interpretare a poeziei sale despre casa părintească ce „devine străină, cu lacăt la poartă, toată ruină.”

Mihaela Mineață, a cărei revenire ne bucură, preferă să rămână în spate și ne

recită despre „stelele-n cer și stelele-n mare”, „un tainic și blând înnoptat”.

Microfonul trece la dl Axinte (tot din spate). Daniel îl numește „Axinte Pribeagu”. Și aflăm că acel ren al lui Moș Crăciun nu mai este Rudolf, ci Volta-ren. Citește, desigur, tot din Ion Pribeagu. „Nu-i păcat” : „și de-i furi un sărutat, eu socot ca nu-i păcat”, „eu-s îndrăgostit de două” , „amândouă-s măritate”, Mariana și Tița. „Să nu afle-n clipa grea, nici ei, nici nevasta mea”. Și încă una : „totdeauna mi-a dat zece, de ce astăzi cinci, mă rog?”

Daniel ne dăruiește un intermezzo muzical, apropo de Rudolf, ia chitara și ne încântă cu „Culcă-ti, gazdă!”, colindul trupei „Fără zahăr”.

Este rândul lui Aurel. Încă ne întrebăm cum de a putut și poate reține atâtea versuri. I se pune Claudiei întrebarea: „Ce-i dați de mâncare?”. Nu-i dă nimic, îl lasă în pace. Iar Aurel ne farmecă imediat cu „Se aud colinde undeva, departe/ Lerui ler îngână brazil tot mai verzi/ Azi mi-e dor de viață și mi-e dor de moarte/ Că m-aș da zăpezii,

doar să mă visezi.” Și așa mai departe, răsună versurile Sandei Nicucie... Iar Daniel ne dă vestea cea mare: Sanda a devenit bunică. Aplaudăm, felicităm. Aurel continuă cu „Țara mea”: „Țara mea tăiată-n două”..., a Oanei Frentescu, și încă o poezie, despre țară, a marelui Adrian Păunescu.

Daniel amintește despre debutul în poezie al lui Oleg și lansarea, pe 15 noiembrie trecut, cu ocazia aniversării de 55 de ani a lui și a fratelui său geamăn, a cărții sale „Versul nimănui”. Însă Oleg, în modestia lui, urcă pe scenă doar pentru a ne invita la ședința IA'SI SCRIE, pe 20 decembrie, la Ateneul Național din Iași.

Este invitată Ani Laiu. Ne prezintă versuri sensibile, așa cum ne-a obișnuit: „Se întinde așteptarea peste câmpuri, peste sat./ Seara în veșmântul rece poartă dor imaculat.”

Vine rândul Dariei Dumescu, cea mai premiată. O aplaudăm frenetic. Modestă, și ea, ține să remarce: „Așa a fost să fie, am căzut, probabil, pe subiecte.” Nu știe ce să ne citească, ne întreabă dacă vrem umor. Da, vrem! Și ne citește despre cadourile de Moș Nicolae. „Moșu-acesta dalb la plete,/ Sfânt cum l-a descris poporul/ Nu mi-a pus nimic în ghetă/ Și-acum pot să-mi bag piciorul.” Apoi, „Nostalgia amintirilor bizare”: „Mai știi, Varvară, ziua aia-n care/ Treceau în șir vapoare pe Bahlui,/ Iar eu, cu câțiva lei în buzunare,/ Spre tine-n grabă mă-ndreptam haihui?” etc... etc...

Daniel reînnoiește invitația să mergem la Corso după.

Ioan Toderașcu vine cu fabula „Leul și ursul”, cu morala „Cât mai bine-n viață pot azi să ajungă/ Cei ce știu anume ce și cum să ungă.” Daniel ne amintește că ieri a fost aniversarea lui Ioan, așa încât îi cântăm „Mulți ani trăiască!” Apoi, laudatul umorist ne mai citește

câte ceva, despre unul care „fiind tot timpul beat, doar când doarme este treaz”, despre „vinul superior” și altele.

Urmează d-na Elena Bostan - Delavicov, care ne citește din volumul proaspăt lansat, „Pasărea care vine și pleacă”. „Mi se face de-o bătaie/ Mi se mușcă lup de-o oaie/ Mi se latră de-o pisică/ Mi se trile de rândunică” și tot așa. O serie de calambururi care ne plac și pe care le aplaudăm. Ne spune că, la lansarea lui Oleg, a fost foarte emoționată, dar, la lansarea ei, a fost foarte fericită, pentru că i-au fost aproape mulți oameni dragi, care au onorat-o cu prezența și cărora le mulțumește. Daniel citește madrigalul pe care i l-a dedicat d-nei Elena Bostan. Mai citește și alte câteva epigrame, dintre care una dedicată scriitorului Emilian Marcu. Iar Daria ne citește repede un catren despre păsările care vin și pleacă.

Alături de Elena, stă dna Ecaterina, Cati Lungu, la prima sa participare la o ședință a Umoriștilor. Este invitată la microfon, ne spune că este profesor și pictor și ne bucură cu poezia „Vis vertical”, inspirată de Giacometti, sculptorul elvețian. „Cerule să-l ating cu mâna,/ Să mă-mbăt de ideal,/ Roua să fie

stăpâna/ Visului meu vertical”, apoi „Ah, viață!”. Frumos!

Vine rândul meu, transmit tuturor salutări și urări de bine, din partea surorii mele, apoi mi se pare potrivit să citesc „De un An Nou”, din volumul „Balustrada unor clipe”, publicat în 2022. Aici, Daniel mă roagă să fac cronica mai repede. Am înțeles, să trăiți!

Ni se cântă și nouă, lui Sabino și mie, „La mulți ani”, căci, deh, ieri am împlinit 11 ani de la cununia civilă, oficiată la primăria Neuvecelle, din Haute-Savoie, Franța. Mulțumim frumos!

Iată-l pe multi-talentatul Eugen-Paul cu „Fetele, ca soarele,/ Nu le mai iubesc defel,/ Căci îmi fac fecioarele/ Pagubă în portofel”. Și încă vreo două-trei. După care ne cântă „Doar o dată-i Crăciunul”, a lui Ștefan Banică Jr. Ce voce bună are! Și el, Eugen.

Cam gata!

Ne precipităm numai și numai în jurul întrebării „Mergem la Corso?”. De parcă n-am ști. Mergem! Dar, pe lângă cei care s-au strecurat afară în timpul ședinței, căci erau chemați la alte evenimente, mai dispar în ceață și alți prieteni. Rămânem vreo cincisprezece. Nu-i nimic, umplem frumos de tot câteva ore! Cum numai noi știm. Cu restul trupei ne-om întâlni din nou, pe 21. S-a stabilit locația: CORSO!

Cu drag și prețuire, Anica/ Nușa voastră, împreună cu toată lista de urări impecabile

AMINTIRI DE LA „ZIUA BĂRBATULUI” (alte selecțiuni din concurs)

ANU-ACESTA E MAI SCURT C-O ZI

Și anu-acesta e mai scurt c-o zi,
Ceva total bizar, de noaptea minții,
Am numărat de două ori toți sfinții,
Vasile, Gheorghe, câteva Marii...

Îmi rod din unghii, îmi tocesc toți dinții,
Sunt apucat instant de pandalii
Și anu-acesta e mai scurt c-o zi,
Ceva total bizar, de noaptea minții...

S-a pus din nou poprire pe răchii,
Și din chenzină ni se iau arginții;
Cum nu vor fi deloc tratați ca prinții
Bărbații nu vor mai sărbători...

Deci anu-acesta e mai scurt c-o zi!

David Valentin

ZIUA BĂRBATULUI

Deși e mare sărbătoare,
Nu sunt cu-amici-n birt și basta!
Să nu le fie de mirare,
Azi merg la crâșmă cu nevasta.

Tony Andreescu

ZIUA NOASTRĂ, A BĂRBAȚILOR

Pe lângă alte bucurii,
Vom fi tratați cu mult respect,
C-avem și noi măcar o zi,
În fiecare an... bisect.

Nae Bunduri

ZIUA BĂRBATULUI

Zi superbă, de terasă,
Însă precauți, aceia
Însurați, rămân acasă
Și sărbătoresc... femeia!

Mihai Lungescu

ZIUA BĂRBATULUI

O ZI CA ALTA, ORIȘICARE

O zi ca alta, orișicare:
Sculat de bună dimineață,
Făcut cumpărături în piață,
Spălat, călcat, făcut mâncare.

Serviciu, oboseală mare,
Dureri de dinți, migrene, greață,
O zi ca alta, orișicare:
Sculat de bună dimineață.

Vorbesc de soața din dotare,
Eu beau, cum am băut o viață,
Mă uit la filme, ca prin ceață
Și nici nu simt că-i sărbătoare;

O zi ca alta, orișicare.

Petru Ioan Gârda

UN SOȚ DE ZIUA LUI

Dorind ca ziua asta să n-o strice
Soția, care iar l-a inhibat,
Îi demonstrează totuși că-i bărbat
Și-o strigă pe vecina să-i explice.

Mirela Grigore

ZIUA BĂRBATULUI,... CE SIMPLU!

Cum bărbații multe nu prea cer,
Să-i sărbătorim e chiar ușor:
Lasă-le o bere-n frigider
Și-o să fie ziua doar a lor!

Laurențiu Ghiță

ZIUA BĂRBAȚILOR, O ZI GREA

Cum astăzi, nimeni nu-i constrânge,
Cu-atâta vin și bere-n vene,
Ei nu au voie, nota bene,
O lună, să doneze sânge.

Nică Janet

SĂRBĂTOARE

Când vine ziua asta specială,
O zi cum n-a mai fost în calendar,
Bărbații maiestoși, cu pasul rar,
O cred divină, fără îndoială.

Și vin producătorii de Cotnar
Cu o ofertă clar omagială,
Când vine ziua asta specială,
O zi cum n-a mai fost în calendar.

Eu sunt entuziast ca după boală,
Devin în forță mare gospodar,
La crămă trag pahar după pahar,
Mă enervez când văd o sticlă goală,

Când vine ziua asta specială.

George Eftimie

ZIUA MEA E ÎN FIECARE SĂPTĂMÂNĂ

Fiind un soț perfect normal,
Am ziua mea săptămânal,
Deoarece, în orice joi,
Eu duc pubela cu gunoi!

Emil Ianuș

MARTIE, NU NOIEMBRIE!

Eu rămân fie ce-o fi
Același, fidel ideii,
Că bărbații au o zi,
Dar... după ziua femeii!

George Ceaușu

ZIUA BĂRBATULUI

Nu-l interesează data
Zilei asteia, că omu'
Ieri și-a operat prostata,
Și a nimerit... la Ciomu.

George Eftimie

ZIUA BĂRBATULUI

- Uite-un an a și trecut
De când soață tu m-ai vrut.
Dragule, de vrei, nu vrei,
În curând o să fim trei.

- O, ce veste minunată
Și total neașteptată,
Asta chiar de ziua mea,
Toată țuica o voi bea!

E o mare bucurie,
Așa, sigur, o să fie?
- Uite-aicea telegrama:
„Sosesc mâine seară. Mama.”

Constantin Bidulescu

ZIUA BĂRBATULUI

Și cel ce doarme prin spelunci
Ar trebui să înțeleagă
Că ziua lui e doar atunci
Când e bărbat o noapte-ntreagă!

Ion Diviza

PE LÂNGĂ ZIUA BĂRBATULUI,
OLTENII VOR O ZI A OLTENILOR
Oltenii, ca un brav popor,
Ieșiți în stradă, cer, cu sete,
Oficial, o zi... a lor...
Un nou prilej să se îmbete!

Nică Janet

LA PROPUNEREA DE INSTITUIRE
A „ZILEI BĂRBATULUI”
Ce bine dacă s-ar institui,
S-ar compensa-ntr-un fel, o nedreptate;
Să aibă și bărbații-o-ntreagă zi
Că restul, de neveste sunt mâncate!

Laurențiu Ghiță

E ZIUA BĂRBAȚILOR!

E ziua lor, femeii din lumea largă,
Să le-nălțăm din flori de măr altare,
Dar la al meu, desigur, n-o să meargă...
Preferă mici și fleică pe grătare!

E ziua lor, noiembrie ne-ncântă,
E rai afară, toamna-i o plăcere,
Dar soțul meu, cu vervă, îmi cuvântă
C-ar prefera cu-amicii lui o bere.

E ziua lor și gândul încă-mi zboară
La Hector, la Ahile, la Ulise,
În timp ce el spre seară se strecoară
Pe la vecina, care-l năucise.

E ziua lui Apollo-n calendare,
Iar eu mă simt ca o zeiță celtă,
Dar palma lui transpiră a sfidare,
Că nu-l mai las la pescuit în Deltă,

E ziua la bărbați, e zi prea sfântă,
Din Caraibe până-n Europa,
Dar soțul meu de-o vreme mă-nspăimântă
Și-aș vrea să i-o serbez cu taica-popa.

Mirela Grigore

ZIUA BĂRBATULUI

Cei cu glezne goale, fine,
Tenul prin saloane copt,
Ziua și-o serbează bine
Și în Martie, pe 8!

Mihai Lungescu

ZIUA BĂRBATULUI

Cuprins de multe nostalgii,
Ce-mi vin în minte ca puhoiul,
Constat că-n fiecare zi,
E ziua mea... de dus gunoiul.

Nae Bunduri

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A BĂRBATULUI

Azi, cârciuma, se pare-i mică,
Dar voia bună-i la putere,
Clienții cad și se ridică
Și cer o bere, înc-o bere.

Acei ce vin aici, cu drag,
Pun sabia tristeții-n teacă,
Trecând odată peste prag,
Nici dați afară, nu mai pleacă.

Scăpați de-a zilelor uzură,
De griji, nevoi și interese,
Se-ntrec amicii-n băutură...
Învingătorii zac sub mese.

Nică Janet

ZILELE BĂRBATULUI

Bărbate, ai în viață-un handicap,
Nu vezi din sărăcie vreo scăpare:
Cât ești flăcău, îți suflă vântu-n cap,
Iar de te-nsori, îți suflă-n buzunare.

Ion Diviza

NEVASTĂ-MEA O RESPECTĂ

Această zi a fost de vis,
Deci nu ca alte zeci și sute:
Soția nu m-a contrazis
Vreo cinci minute!

Petru Ioan Gârda

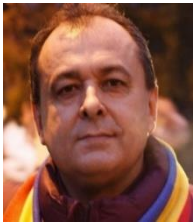
ZIUA BĂRBATULUI

E nouă ziua asta-n calendar,
Dar cred că este pusă într-o doară,
Și de-așteptăm cadouri este clar
Că ne-mbătăm deja... cu apă chioară.

George Eftimie

CONSTANTIN MOLDOVAN

ZILE DE SĂRBĂTOARE...

„Patriotismul nu este numai iubirea pământului în care te-ai născut ci, mai ales, iubirea trecutului fără de care nu există iubire de țară.” - Mihai EMINESCU

Ziua Bucovinei și Ziua Națională a României au fost sărbătorite, așa cum se cuvine, de către elevii și cadrele didactice de la Școala Gimnazială „Krystyna Bochenek” din localitatea Poiana Micului, comuna Mănăstirea Humorului, care - îmbrăcați în frumosul costum popular românesc - au creat un spectacol cu o încărcătură emoțională deosebită în incinta școlii, într-un cadru împodobit cu drapele, cocarde și eșarfe roș-galbene-albastre. După intonarea imnului național s-a trecut la prezentarea celor două evenimente de către profesorul de istorie Constantin Moldovan, acesta subliniind importanța sădirii sentimentelor patriotice în sufletele copiilor și tinerilor pentru ca ei să înțeleagă și să aprecieze curajul, demnitatea și spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă strămoșii noștri, inclusiv cei care au realizat Marea Unire de la 1918.

„Ziua de 1 Decembrie trebuie să fie dedicată celor pe ale căror oase se sprijină pământul sfânt al țării, celor ce au demonstrat onoare, dragoste de neam și curaj împins până la sacrificiul suprem. Această zi ar trebui să fie doar o continuare festivă a unei realități cotidiene colorate în roșu, galben și albastru, un prilej de manifestare a dorinței de a fi împreună. Bine ar fi să înțelegem că iubirea de țară nu se negociază, că patriotismul este sau nu este și că nimeni nu ne poate face să fim mai români sau mai puțin români decât suntem... Să sperăm în vremuri (mai) bune, crezând că ajutorul lui Dumnezeu și dreptatea istorică vor face astfel încât să putem striga, cândva, din nou, „Trăiască România Dodoloață!””

A urmat un adevărat spectacol de poezie și cântece patriotice, doamnele învățătoare, doamnele și domnii diriginți gândind momente artistice deosebite la care copiii au răspuns cum nu se poate mai bine, cu zâmbete pe buze și cu voioșia specifică vârstei. La urmă, pe sub stegu-lețele tricolore fluturate cu mândrie, toată lumea s-a prins într-o horă a bucuriei, așa cum, de fapt, le stă bine românilor.

Felicitări copiilor, părinților, cadrelor didactice și nu în ultimul rând doamnei director Otilia Moroșan, cea care știe să fie, întotdeauna, aproape de colegi și de elevii școlii, implicându-se în reușita fiecărei acțiuni! Așa cum spunea poetul și prozatorul Gheorghe Asachi „Puterea stă-n unire”...

Sper să înțeleagă asta cât mai mulți!

SUNT ROMÂN (Constantin Moldovan)

Eu sunt român și mai întâi de toate
Pământul țării mele îl sărut,
Dar nu-nțeleg de ce nu se mai poate
Să facem toți, în jurul țării, scut.

De ce atâta ură, dezbinare,
De ce un crez nu poate-a ne uni
Când știm că viața este trecătoare
Și nu avem mai multe Români?

Se răsucesc strămoșii în morminte,
Răcnesc nepoții, încă nenăscuți,
Când ne pătrunde răul din cuvinte
Și ne zâmbim absurd de prefăcuți.

În lumea asta, prea de tot neună,
Să nu ne vindem sufletul pe bani,
Iar moștenirea noastră, cea străbună,
S-o ducem mai departe peste ani.

Și-ncrezători, în ciuda rătăcirii,
Să ne-mbrăcăm, de mâine dimineață,
În straiile iertării și iubirii...
Popor român, trezește-te la viață!

La mulți ani, ROMÂNIA!
La mulți ani, dragi români!
(Monitorul de Suceava, joi, 3 decembrie 2025)

NICOLAE BUNDURI

(n. 03.12.1951)

REGELE N.BUNILOR

Poate cel mai mare
epigramist român în
viață. Poate fără
„poate”. Așa ar trebui

să încep caracterizarea și apoi să las întreaga pagină fără cuvinte. Și nu mă refer nici la înălțimea, nici la (ne)lățimea sa, asta știm toți, deși ar fi putut fi un baschetbalist redutabil, foarte bun în „tuflitul” epigramelor celorlalți la coș, uneori chiar prin *slam-dunk*. Păstorel, dacă l-ar fi avut prin preajmă, s-ar fi temut de stilul său „clonțos” și i-ar fi strâns șervețelele din față, să nu scrie, spontan, din pământ, din iarbă verde și vin roze, vreo epigramă mai bună decât a lui.

Aflat în galeria marilor epigramiști încă din vremi care se pierd în ceață, nonconformistul Nae Bunduri și-a făcut și prieteni, și dușmani, ca tot omul. Bine, mai mulți decât „tot omul”. Dar toți, absolut toți, fără de excepții, îi recunosc talentul său, aproape unic, de a scoate haz din orice, precum fântânarii de odinioară apă (comparația fiind nereușită, retrag cuvântul „apă”).

Cu ochi strălucitori subit, când îi apare câte-o muză în „cătare”, e ca o statuie de fosfor în parcul literar imaginar al vremilor noi. Mereu nemulțumit, mereu în conflict, mereu împlânzit până la stadiul de pâine prea-caldă, spune ce vrea, oricui și oricând, fiind din continentul acela straniu, în care nimic nu contează, nimic nu rănește și chiar de omoară, e ceva trecător, tocmai pentru că el și-a bifat nemurirea. La mulți ani!

Daniel Bratu

EU, LA VÂRSTA DE 102 ANI

La vârsta mea înaintată,
O sută doi, cu păr de-argint,
Sunt mai viril ca niciodată...
Să moară mama dacă mint!

CHIRURGUL

Domnul doctor, din rutină,
Respectând mereu tipicul,
Are-o mână foarte fină...
Nici nu simți când „saltă” plicul.

DIALOG

O discuție în grabă
Ce se-ntâmplă tot mereu,
Când soția mă întrebă...
Și răspunde-n locul meu!

LA MORMÂNTUL SOACREI

Zace-aicea soacra mea,
Până ieri mereu prezentă;
A avut o viață grea
Și o moarte excelentă!

IMOBIL... MOBIL

Mai beam, în tinerețea mea,
O țuică tare cum e focul
Și-așa „putere” îmi dădea...
Că învârteam cu mine blocul.

ROMÂNI AȘEZAȚI

În țara plină de orgolii,
Tot omul este așezat:
La parlament, în trei fotolii,
Iar la spital... doar doi în pat.

Nicolae Bunduri

ALEXANDRA DOGARU (ALDO)
(n. 06.12.1957)

ROTIRE DE CADRE...

Un politruc cărunt
Striga la prefectură:
„Să plece care sunt,
Să vină care... fură!”

PARFUM COMPLICE

M-am întrebat de multe ori
De ce-mi aduce soțul flori
Și am găsit vicleanul rost:
Să nu-l miros pe unde-a fost.

PLĂCERI VINOVATE

Când mi-au citit o epigramă,
Vreo trei colegi de serviciu,
Mi-au reproșat pe ton de dramă:
„La anii tăi... așa un viciu?!”

DEFINIȚIE

Epigrama-i un dulău
Care stă cuminte-n cușcă
De ești bun, iar de ești rău,
Sare gardul și te mușcă!

LOTUL DE LOBBY

La partide în derivă
Vin experți culegători,
Care câneapă cultivă,
Mai apoi să... tragă sfori.

ELENA MÂNDRU
(n. 13.12.1956)

ÎNVĂȚĂTURI DE LA NOII SCRIITORI

Despre ce făcură-n viață
Scriu penalii-n pușcării,
Dând și altora povață
Cum să facă noi hoții.

MATEMATICIAN DISTRAT

Lui, matematica, se pare,
Îi place - știrea nu e nouă -
Că, folosind o „bisectoare”,
Împarte căsnicia-n două.

CONTESTATAR SANȚIONAT

Din proverbe mă adap
Chiar de-oi spune doar atât:
„I se dă mereu la cap,
Celui care face gât!”

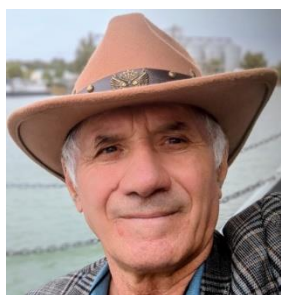
SFAT UNEI SOȚII

Când de căsnicie-ți pasă,
Ține cont și de cutume:
Trebuie să taci acasă
Și să nu vorbești în lume!

CUPLU DE FAȚADĂ

Căsnicia li-i fardată,
Iar cu dragostea sunt chit:
Se mâncau din ochi odată,
Astăzi... nici nu se înghit!

IOAN TODERAȘCU
(n. 06.12.1959)

OSTILITATE

Ăla micu' ieri mi-a pus
O-ntrebare cam ciudată:
„Dacă barza m-a adus,
Pentru ce să-ți spun eu „tată”?!“

PĂMÂNTUL RĂMAS MOȘTENIRE

Trei prăjini primi-n total
De la fratele mai mare:
O prăjină sus, pe deal,
Și-alte două... pe spinare!

BĂRBATUL

Când ia banii - e tezaur,
Când se luptă - brav erou,
Când iubește - mare taur,
Când se-mbată - simplu bou...

PUDOARE

Cum soața lui bătea din plin
La ușă, apărui vioi
Și o rugă: „Mai stai puțin
Să iau și eu ceva pe... noi!”

UNUIA

Cunoscându-l dinainte,
Nu-s mirat deloc, firește,
Că-i mai trec idei prin minte,
Dar niciuna nu se-oprește!

GRIGORE CHITUL
(n. 16.12.1960)

PRECAUȚIE

Cum firea ei nu se dezmințe,
Pe soacră-o linguesc din plin:
Ce-i drept, mai are doar un dinte,
Dar ce rezervă de venin!

ÎN AȘTEPTAREA MARI IUBIRI

În centru, unul ce-o adoră,
A stat cu un buchet anost
Ca fraierul - un sfert de oră,
Și-apoi cinci ore - ca un prost.

AMBIGUITATE LITERARĂ

Această poezie tristă
E un produs al scriiturii
Sub influență modernistă,
Sau doar sub cea a băuturii?!?

PASIUNE ARZĂTOARE

Iubirea lor a început la munte
Și-o vară-a ars fierbinte ca un foc,
Apoi s-a stins, nu intru-n amănunte,
Oricum, era la stadiul de chiștoc...

PROSTIA

E-o cameră obscură, unde
Se revelează fiecare
Și unde greu se mai pătrunde,
Că e o coadă la intrare...

ȘTEFAN CIOCIANU
(n. 26.12.1954)

CÂNTARE DE DASCĂL

Privind la pensia din pungă,
Un prof de mate încropi
O-njurătură-atât de lungă
Cât zecimalele lui PI.

PREVIZIUNI ȘI VIZIUNI

În mediu s-a pornit furtuna
Și-acum îi știm etapele;
Le-anunță media într-una,
Mințind de-ngheață... apele!

SOLUȚII ÎN INVOLUȚII

Când vorbim de-nvățătură
Sunt soluții garantate:
Faci un curs de manichiură
După prima facultate!

PROSTUL

Cârcotașul consecvent,
Omul frazelor prolixă,
Care are permanent
Două-trei idei, dar fixe!

EARLY BOOKING

Ca să scap de-a soacrei clanță,
I-am propus, galant, vacanță:
Tour Eiffel, sejur de vis,
Și mult verde... de Paris.

GAVRIL MOISA
(n. 06.12.1951)

METODOLOGIE DEFICITARĂ

Să cucerești orice femeie,
Sunt zeci și zeci de procedee;
Nici unul, însă, nu te-nvață
Cum să trăiești cu ea o viață.

REMEMBER '89

Mister, durere și uimire
Ce le simțim ca pe-un fior:
Martirii sunt în cimitire,
„Eroii” - la televizor!

EXPERIENȚĂ

Ca un bărbat lipsit de frică,
M-am dus și eu la „una mică”,
Dar am rămas cu ochii-n soare,
Când am văzut ce prețuri are!

UNEI ARTISTE ÎN
NOAPTEA NUNȚII
Lungită-n patul nupțial,
Cu arta ei l-a scos din minte,
Interpretând un rol banal
Jucat cu alții înainte...

ȘAHIST ICĂ

Pierzând și rege, și regină,
Înclin să cred ce ne spun unii:
Că drumul țării spre lumină
Îl fac pionii și... nebunii!

NICOLAE STANCU
(n. 04.12.1948)

NEDUMERIRE LA DIVORȚ

Ea cu gospodăria, eu cu barul,
Duceam un trai specific românesc
Și nici nu știu cum s-a umplut paharul,
Că, zilnic, mă-ngrijeam să îl golesc...

LA DENTIST

Am rămas cu mintea trează
După clipa asta grea;
Dacă nervul nu cedează,
Poate, doctorița... vrea.

GENEZĂ

Dacă facem inventarul,
Cine-a plăsmuit femeia:
Dumnezeu a fost zidarul,
Însă... dracu-a dat ideea.

ATRAȚIE

Remarcat de o blondină
În rochiță scurtă, cloș,
Pielea-mi este de găină
Iar mândria de cocoș.

ZODIE

Bărbatul meu e-o specie mai rară;
Cuminte și sfios, puțin banal,
Deși născut în zodia „Fecioară”,
E remarcat ca... „Taur” comunal!

PETRICĂ ANDRIEȘ
(n. 04.12.1960)

RECUNOAȘTERE

Epigrama cea mai fină,
Favorita tuturor,
Va zâmbi ca o regină
Regelui... la „Scârț-umor”!

GENEZA GEORGE PETRONE

Titlu-acela scris pe-o carte,
Cu talent de creator,
Fi-va-n veci un brand aparte:
„Scârț” - splendoare de umor!

PROPUNERE DE NEOLOGISM

Epigrama publicată
În revista „Scârț”, cu ramă,
Trebuie calificată
Ca fiind o... scârțogramă!

CULMEA SUCCESULUI

Dacă și-o prostie spusă
Face hazul tuturor,
Asta chiar e-o presupusă
Evoluție-n umor!

ENIGMĂ

Știm, femeia-i muză sacră,
Dar o taină tot planează:
Cum de ea evoluează
Din iubită-n mamă-soacră?

ADRIAN BEZNA
(n. 06.12.1968)

ACASĂ 57

locuiam
într-o moară de vânt
ce vremuri
sufla tinerețea
prin toate încheieturile
și mă uitam
pe fereastra de lemn
cum treceau
oamenii
spre civilizație
din zori
până în celelalte zori

nici un măgar
nici un măgar
de-a lui Sancho Panza
nu mai trecea
cum aș fi fugit atunci
spre iubire
numai în vis

mai știu
numai în vis
astăzi
locuiesc într-un bloc
cu pereții subțiri
unde stau pijamale
cu ochii la știri

locuiam într-o moară de vânt
și ce vremuri
suflă azi
pe pământ

CĂTĂLINA ORȘIVSCHI

PLUGUȘORUL REVISTEI „SCÂRȚ”

Am venit cu plugușorul
De la munte, de la Vama,
Pân' la *Scârț* și, țineți seama,
Părăsit-am colțișorul
Meu de rai ca să vă spun
Că revista noastră, draga,
Și-a golit acum desaga
Și-i săracă, deci propun
Să o ajutăm cu toții,
După cum ne ține punga.
Am tras plugul și la stânga,
La cei „mari”, dar mafioții
Spus-au că n-au nicidecum
Interes să dea vr'un ban;
Ei doar iau și-apoi în van
Critici curg, așa-i acum!
'Geaba urlă toți în jur,
'Geaba se deschid dosare,
Că pe toți „mai marii”-i doare,
Cum se vede, drept în... *cot*.

Hăi! Hăi! Hăi! Iar am pornit.
Scârțâie, se opintește
Plugul meu și se oprește,
Că-i de-acum îmbătrânit.
Nu mai are, bietul, zile!
N-are cine să-l repare,
Că s-au dus peste hotare
Meșterii cu mâini abile,
În speranța de mai bine,
Mii de calfe, trudituri,
Care vin de sărbători,
Dorul mare să-și aline,
Fi'ndcă-acasă și-au lăsat
Și părinții ce-s bătrâni,
Ce trăiesc de azi pe mâni,
Și copiii și-au plecat,

Pentru ca să aibă-o pâine,
Că în țară, știm și noi,
Toți aveau doar griji, nevoi
Și o viață ca de câine.
Îndemnăm în toată zarea,
Toți flăcăii și cu mine,
Tot să se transforme-n bine
Și să apucăm schimbarea.
Trageți plugul, măi flăcăi,
Că speranța ne menține,
Și aici, și-n țări străine
Și strigați odată: hăi!

Am tras boii mei plăvani
Toată ziua la Guvern
Și-am cerut, cu glasul tern,
Gologani la Bolojani
Că,-n atâta de mulți ani,
Scârț-ul numai din donații
Mai trăiește el, cu greu,
Căci pun leu pe lâng-alt leu,
Cunoștințe și confrății.
Zic în gând ceva de mamă,
Fi'ndcă boilor, știu bine,
Le-a priit „sus”, dar pe mine
Nici nu m-au băgat în seamă.

Boii s-au simțit „acasă”
Și-au vrut „sus” toți să rămână
Și-am tras plugul singur până
Am ajuns la altă casă,
Făr' un sfaț în buzunare,
Rupt în tur, lihnit de foame
Și-am slăbit cinci kilograme,
După-așa o încercare.
Plugu-i greu și îmi ia maul,
Însă strig acelor „mari”
Că-s zgârciți și că-s avari,
Dar veghează D.N.A.-ul.
Opintiți-vă, flăcăi,
Ca să trageți brazdă lată,
Boii să-i treziți pe dată,
Că dorm toți! Hăi! Hăi! Hăi! Hăi!

Am ajuns și-n Parlament,
 Am urat, dar nu mi-au dat
 Niciun sfanț, dar lăudat
 Fost-am, că-s eficient,
 Că trag singur azi la plug.
 „Jos”, de-ar fi mai mulți ca mine,
 Sigur „sus” le-ar fi mai bine
 Și ne-ar pune înc-un jug,
 Am dedus și, spun pe dată,
 C-aș dori, dar nu se poate,
 Rolurile noastre, toate,
 Să se inverseze-odată!
 Trageți plugul, măi flăcăi,
 Grijă-aveți voi cum votați,
 De vreți „sus” alți candidați
 Și strigați acuma: hăi!

Aș ura și mai departe,
 Dar am obosit de tot,
 Să trag plugul nu mai pot
 Și de bani n-avut-am parte.
 Drept urmare,-i rog fierbinte
 Pe Bratone, barosanu',
 Pe Vajoga și tot clanu',
 Ca să tragă înainte
 Și revista,-n orice lună,
 Să apară, tot mereu,

Chiar de știm că le e greu.
 Toate să le meargă strună!
 Le urăm să aibă parte
 De ani mulți, cu sănătate
 Și de bucurii create
 Și de *Scârț*, și de vreo carte
 Care, negreșit, s-apară
 Cu-a lor semnătură rară,
 Fără grijă, bunăoară,
 Din acea financiară.
 Trageți plugul, măi flăcăi,
 Ca, venind de la „mai marii”,
 Să-i urăm pe toți *scârț*-arii
 Și pe cititori. Hăi! Hăi!

Drumu-i lung și-am obosit
 Și-am de mers eu pân' la Vama,
 Ce-i departe, vă dați seama,
 Și-n plus, plugu-i poticnit.
 Plugul să-l opriți, flăcăi,
 Pe la *Scârț*, în bățătură,
 Că aicea cu căldură
 Fost-am noi primiți. Hăi! Hăi!

La anu' și la mulți ani!

MIRELA BUTNARIU (*redactor Crai Nou, Suceava*)

CAFEA

Cafeaua mea zilnică e aia la filtru. Mi se întâmplă să supraîncarc aparatul, astfel încât în termosul în care ar trebui să fie doar lichid magic se prelinge și zaț.

Azi dimineață - adică pe la amiază - mi-am umplut o cană mare și, printre guri sorbite, mi-am văzut de ale mele. Când rămăsese doar de-un deget, am dat cana peste cap și, unde mă așteptam să mă învăluie starea de bine pe care mi-o dă ultima gură, mi s-a umplut gura de zaț. Aiurea stare.

M-am gândit că așa pățești uneori când cunoști un om și ai prea mari așteptări în privința lui.

Bea-l încet, cu grijă, nu te repezi, chiar dacă promite a fi o cafea grozavă. E posibil să te trezești cu zaț în gură, zaț care îți zgârie gâtul.

Și apoi ai ce scuipa.

CEL MAI GROZAV

Agățată de o sacoșă ce părea a fi destul de grea, doamna mergea pe o alee îngustă dintre blocuri, legănându-și încet anii și kilogramele.

- Ce faci, frumoaso?, aud că îi spune o mână de om - mic, strâmb, rufos - care venea din față.

- Ei, frumoasă, îi întoarce ea zâmbetul bărbatului care, m-am gândit eu atunci, putea fi oricine - un prieten de familie, o cunoștință din copilărie, un vecin, deși nu oricine îți se adresează atât de cald cum o făcuse el.

Însă oricine ar fi fost, i-a adus senin tineresc în privire, am observat eu, căci m-am întors să-i privesc, atât de frumos a fost momentul ăla. Să întorci anii cu câteva cuvinte te transformă dintr-o mână de om - mic, strâmb, rufos - în cel mai grozav bărbat din lume.

SCÂRBELE!

Bănuiesc că, iritate de mirosul de lavandă, dumnealor, moliile, au făcut o ședință, să se organizeze și să riposteze. Atunci au decis că, dacă e să simt lovitura drept în inimă, dintre toate puloverele mele să îl atace pe cel din angora, ăla pe care îl iau rar, de drag ce mi-e, să nu îl uzez, să îl am cât mai mult timp, că nu mai apuc să cumpăr așa minunăție în viețisoara mea.

Au atacat, deci. Să fie lovitura completă, exact în față, pe lungime, vreo șase-șapte cm, să nu cumva să îl mai pot purta vreodată. M-am încăpățânat, l-am reparat, cât de cât și l-am mai luat o dată, pe sub geacă, de dragul vremurilor frumoase când mi-a fost bine în el. Când l-am dezbrăcat, am băgat de seamă că lucraseră, subtil, și pe restul comorii mele: era atât de ciuruit de nu eram sigură dacă purtasem un pulover sau o plasă de pescuit.

Eu, însă, uneori îs ranchiunoasă. Sunt în ședință cu partea diabolică a eului meu, caut soluții și nu las angora mea neprețuită nerăzbunată.

Nenorocitele, scârbele naibii!

CALEA GINAMBRIA (ani de liceu)

Se sfârșea toamna, priveam prin jaluzele orașul. Căpătase forma unui creuzet brun, în care frunzele arse apăsau umerii blocurilor, îndreptându-le ferestrele către trotuarele sparte. O desenasem în cărbune, pe o coală și încercam să privesc, prin transparența foi, suprapunându-mi ochii irișilor ei schițați, lipiți de geam. Nu reușeam, aș fi putut crede că orbisem, că orașul nu există, murmurând cântat "L'essentiel est invisible pour les yeux", ca un mic prinț. Era bine...

Nu o mai întâlnisem de o săptămână, dispăruse de pe traseele pe care îmi fixasem posturi de pază. Adi Bălan, colegul meu, o văzuse cu trei zile în urmă, în piață, cumpărând garoafe. „- Nu, nu m-a întrebat de tine!”

Petalinul începuse de zece parșone, era perioada ploilor de nervuri ghețurte și petale alburii. Flarimenele plutitoare își schimbau pielea, urcând spre palatul zedinelor, de Redevar. La porți, minosurii băteau în zardone cu butinele încovoiate de strugi. Grupuri de scofârlici vișinii, cu genți de scupel verde și insigne ruginite, de plicutici veterani, se târau laolaltă cu licodorele harcoște în pandemele bastonașelor vibrotele și cerșeau biteseli de acces. În pâlcul plicuticilor seramici, mânați iute spre poarta de jivah roșu de biricele nudizilor pe șevalarzi, aburii șoaptelor gâfâite se despicau în cuburi mici:

- Adirfe, ai fost și Redevarul trecut... mai avem?, întrebam.

- Nu, Uțudar, ajungem acum la treptele de zgură albastră, unde ne vor prelua limforii drulanți.

- Oare... zedina Ginambria... vine și ea?

- Nu știu, ar trebui să apară, dar cu misiunile ei secrete, mai știi... Of, plicutici, plicutici, ai grijă, vezi că îți sare micara sub copitele șevalarzilor!

Adirfe zâmbea larg, riscând un năpârf peste ochi de la nudizul Virint, cel care ne avea în grijă, pe când eu piscuteam chinuit, amintindu-mi de cretofilele de pâslă pe care prietenul meu le făcuse cadou, în fiecare decadă, licodorei Pardafinga, până când aceasta l-a închis în lăcrămida cu pufet și l-a predat, râzând batjocoritor, minosurului Pagante, focorenterul ei de atunci, care mi l-a tăbârcolit pe Adirfe prin fleșcuie de gamarit ghebos, în public, cale de 100 de peștale. Ce mai, ieșise mai rău decât în fangasmul Broneo și Pluriceta.

Iar licodorele scriau jelodire peste jelodire până când li se aproba spălarea buruzelor vrajene în norodurmele zedinelor. De unde sorbisem și eu...

Adirfe habar n-avea. Se întâmplase în forșazul șevalarzului Grui, pe când învârteam tăciunii în huior, pentru hrana de amizonă a calardului. Prin fumul încins am simțit mirocondii de ghețurte, parfum de colintran zeogin și degenade cu temirgesc finar mi-au înconjurat frunceta, buruzele, biceșervii încordați. Simțeam paralizat, în ceafă, priveririle esentife ale iriglonilor ei.

- Nu te speria, plicutici Uțudar, sunt eu, zenida Ginambria, mă știi din forșafele cu nimban strigate, nu-ți fac nici un rău... stai lifirniștit, nu tremurțura!

- Zenida Gi... Vestita zenidă Gi... nambria!

Catifenia Ginambria... Sublimida zenidă aruncătoare de celantere, cea care zdrobolise flancurile stângi ale genumizilor negroni... Îndrumuzina savantârlucilor cărtulnici... Virisul filopard al oricărui sirintomec - plicutic, nudiz sau zeoginid.

Firele fantelului verzuniu, fraged, se umziniseră, apoi, îndelung, o dată cu mine, de lumodina ei, pocore peste pocore de vratajă... Când a plecat, mi-a pus o degenadă rodoză pe buruze, șoptind:

- Te admărțiu de la joconurile sirintolice din pentalinul trecut, atunci când ai câștigat cuprunda cu diafant la bolovox. Am crezut că ești nudizul Feront, îmi pare bidivine acum că nu... Muldariu, Uțu, ne va fi nodoram... dar șștème....nici o vorșată despre ce a fost! De Redevar, să urmărești semnele spre Calea Ginambria!

De Redevar... Redevarul venise, cu alandaiele sale încolzorate, pe care nici nu le mai priveam, spre castel, acolo unde, în sundaline de vigoarne și pasdanteli de bacanude, crupede de feldur și talgivele cu ambrozidă se goleau deja. Acolo era ea, Ginambria, știdoram înfrigurars că o să fie, murmurând în gând: „Clepitând, parsones au durzit micara/ Cu birice-n coama grea de vitrovar...”

- Hai, Adirfe, hai, mai repetenede, uite, porțile sunt deschise!

- Hai, Adirfe!!!

- Heeei, stai așa moșule, ce-ți veni?! Ai vreun miel pregătit să-mi îmbelșughezi Paștele de la anu'? Mai bine un godac, e mai de sezon. Uuuu, mă vezi? Sunt eu, Adi, nu Adirfe... ce-o fi cu tine, fratele meu alb? Te-a zăpăcit... E clar! Nu te mai uita așa buimac la mine, veselia fie cu tine. Cu cine crezi că m-am întâlnit în colțul liceului, eee? Ia ghicește, măriia ta căpitan de plai cu boi... Da, cu ea, nu-ți mai arunca ochii peste capișon. Doar ce mi-a lăsat un bilet, pentru tine, și a fugit. E sigilat... P`onoarea mea că nici măcar nu l-am pus în zare să mă uit. Poftim, ia-l și să te faci sănătos. Am plecat la fotbal. Te așteptăm la școala de muzică. Vine și Arhimecu`, profu` de fizică. Salutareee... Auzi la el... Adirfe...

- Salut, o să vin, da... Am rupt febril sigiliul, petala de garioafă lipită cu ceară. În bilet nu erau decât doi ochi desenați în cărbune și două cuvinte: „Calea Ginambria.”

Încercam din nou să privesc, prin transparența foi, suprapunându-mi ochii irișilor ei schițați, lipiți de geam. Nu reușeam, aș fi putut crede că orbisem, că orașul nu există, murmurând cântat „L'essentiel est invisible pour les yeux”, ca un mic prinț.

Era bine...

RONDELURI PE NIVELURI

RONDEL DE CIOCOLATĂ

Vreau să taci, să nu spui un cuvânt,
Ai pe buze-un rest de ciocolată
Și-n priviri o sete vinovată,
Te-aș gusta, dar parcă n-am avânt

Să te-ating cum n-am atins vreodată,
Să-ți șoptesc (când nu m-abțin) răzând,
Ai pe buze-un rest de ciocolată,
Vreau să taci, să nu spui un cuvânt.

Iu al meu, ce iarnă minunată!
Închid ochii și încep să-ți cânt,
Tu rămâi iubirea preferată,
Dintre toate câte-au fost și sunt.

Dar tu taci și muști din... ciocolată.

Sanda Nicucie

COLIND PENTRU MERS O DATĂ (rondel de Moș Ajun)

Ca și cel care-ar merge o dată
Pe secundă-ntre străzile lungi,
Călărind pe o zebra culcată,
Așa-s eu, în cămașa cu dungi,

Colindând din lăcată-n lăcată.
Sunt, în zbor, Moș Crăciun fără pungi,
Ca și cel care-ar merge. O dată
Pe secundă-ntre străzile lungi,

Dau din mâini cât o sută de ciungi
Și-s prin lume-o roțiță stricată,
Ce-a-nțeleș c-alergând viața toată
Tot atât de departe ajungi

Ca și cel care-ar merge o dată...

Daniel Bratu

RONDELUL SFÂNTULUI COLIND

Aho, aho, drăguț Rondel,
Bijuterie literară,
În zarea minții, Stea Polară,
Idee trasă prin inel.

Să stai frumos pe scăunel,
Căci zarvă mare e afară!
Aho, aho, drăguț Rondel,
Bijuterie literară!

Cât ești, metaforei, cercel,
Un orășel ce-și vrea fanfară,
Asfalt și brutării și moară,
Eu te colind, că-s menestrel:

Aho, aho, drăguț Rondel!

Nică Janet

MOȘ CRĂCIUN CU SĂNIUȚA

A venit cu SĂNIUȚA
Moșul, chiar de nu-i zăpadă;
A luat-o dintr-o ladă
Și-a pornit la drum, fuga.

Chit că mi-e în deal căsuța,
Nu a fost motiv de sfadă:
A venit cu SĂNIUȚA
Moșul, chiar de nu-i zăpadă.

Protejând în sân sticluța,
Fără zgomot și paradă,
A ieșit cu renii-n stradă,
A legat de ei căruța

Și-a venit cu SĂNIUȚA.

Petru Ioan Gârda

SONETE PE-NDELETE

SONET AIUREA...

Poeme n-am mai scris de multă vreme,
Căci mi-au albit cuvintele în vers,
Dar nu renunț să-alerg prin Univers
Trecând peste dureri, peste blesteme.

E drumul lung și este mult de mers,
De impostori pământul, încă, geme,
Astfel că, răstignit între dileme,
Voi șterge tot ce merită-a fi șters.

Desigur, viața este minunată,
Mai cred în vis - și-n zbor - ca altădată,
În frumusețea gândului rostit,

Iar celor care, totuși, nu-nțeleg
Cum poți, rănit, rămâne OM întreg,
Le spun atât: mai am de povestit!

Constantin Moldovan

SUGRUM A CLIPEI TRECERE-N TĂCERE...

Sugrum a clipei trecere-n tăcere,
Sunt doar un antipatic zeppelin,
Plutind pe cerul negrului deplin,
Departe de săruturi efemere...

Cum te-aș iubi total, ca un ciulin,
Mirabila și ștearsa mea muiere,
Ce mi-ai cerși atingeri prin unghere,
Pe unde-aș sta ascuns c-un kil de vin...

Când plopul o să facă iarna mere,
Am să devin al șaptei pinguin,
Vor ghiorțai iluzii-n intestin,
Și-o să-ți dorești sărutul meu meschin,

Dar te-ar costa, iubito, o avere,
Rămân un mort visând la înviere!

Florin Rădulescu

ÎN NOAPTEA DINTRE ANI...

În noaptea de nesomn când anii-și lasă
Din mână, unul altuia, făclia,
Deplină să ne fie bucuria
Și s-o cinstim c-un vin de soi la masă.

Norocul să se-adune-n orice casă,
În neguri piară ura și mânia,
Iar liderii de azi, din România,
Să dea dovadă că de noi le pasă.

Și-ntr-al Revelionului decor,
Când vechi spumant din sticle se destupă,
Umplând pocale fine, cu picior,

Eu îți voi cere-n hazul tuturor
Să bei și-n sănătatea mea o cupă,
Dar numai una, că... mă-mbăt ușor!!

Vasile Vajoga

COLIND SIMPLU

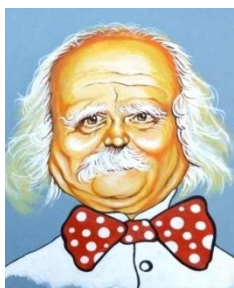
Să am o casă într-un vârf de munte,
Să ningă lin, a pace și uitare,
La poartă brazi, cu acele cărunte
Și liniște, atotcuprinzătoare.

Ca-ntr-o oglindă să privesc la foc,
Să sorb încet, cu ochii-nchiși, cafeaua...
Și fără teamă, fără nenoroc
S-aștept Crăciunul... și să cadă neaua!

Privirea-n rugă mută-i către cer,
Nu vreau colindători la ușa mea,
Doar lupi, să-mi urle-n geamuri „leru-i ler”,
O oaie, ce să behăie în ger

Și-un brad, măcar, la porți! Nu l-aș tăia.
L-aș prinde cu beteală, de o stea...

Sanda Nicucie

FUGA DE BACH (un roman mititel)

4

- Mă scuzați, dar am venit să schimb nucile de cocos cu mandarine, zice Hanibal cuprins de un ușor complex de vinovăție. Farmacista îl apostrofează:

- Sunteți nehotărât!
- Da de unde? Sunt poet. E drept că astăzi nu se mai poate trăi din poezie. De aceea vând motani de Angora siamezi la negru. Se câștigă destul de bine, mai ales în aprilie.
- Mie îmi plac foarte mult poezii. Îndeosebi cei ermetici. Dumneavoastră sunteți ermetic?
- Perfect ermetic. Nu prezint nicio scurgere.
- Atunci îmi permit să vă invit la mine acasă ca să-mi recitați ceva. Eu termin programul la ora 10, adică peste zece minute, și sunt moartă după kiwi.

5

La ora zece fix Hanibal era prezent în fața farmaciei cu un buchet de margarete în mâna stângă și cu o colivie în mâna dreaptă. Farmacista apare sprintar.

- Ce ai în colivie?, întreabă ea cu glas ciripitor.
- O pasăre kiwi, răspunde Hanibal. Am găsit-o foarte greu la un pet-shop din cartier specializat în cintezozi. Vânzătorul nu auzise în viața lui nici de pasărea kiwi, nici de pasărea - liră dar, în schimbul unei frumoase sume, a vopsit o cintează în albastru și portocaliu. Ceea ce a ieșit, juri că este o pasăre kiwi originală. Vă rog să o primiți alături de toată considerațiunea mea lirică.
- Domnule, ești grozav! Îmi permiteți să mă prezint: mă numesc Dalia.
- Ce nume superb! Aveți petale mari și bătute!
- De fapt, în buletin sunt Gherghina dar, având în vedere că gherghina se mai numește și dalie, prefer să mi se spună Dalia.

6

Dalia locuiește într-o garsonieră dintr-un bloc vechi și coșcovit. Liftul este în revizie de opt luni pentru trei luni, așa că au început să escaladeze cele nouă etaje pe scări. La etajul 7, Hanibal a spus gâfâind:

- Deoarece sufăr de rău de înălțime, cred că ar fi bine să mă întorc.
- Și eu am rău de înălțime, mărturisește Dalia. De câte ori văd un ministru al sănătății la televizor mă apucă amețelile. Dar, cel mai tare mă amețește ministrul de finanțe.
- Și pe mine la fel, zice Hanibal brusc înviorat. Mai ales după ce a hotărât să impoziteze la sânge drepturile de autor.
- Parcă spuneți că nu câștigați nimic din poezie.
- Așa este. Dar câștig din vânzarea motanilor siamezi de Angora la negru.
- La negru înseamnă că nu plătiți impozite.
- Nicidecum. Înseamnă că singurul meu client este un negru din Congo. El cumpără motanii de la mine și îi revinde unui chinez din Ferentari care, la rândul său, aprovizionează piața budapestană din Suceava.

(va mai fi)

Mihai Frunză, romancier

EPIGRAMA PUSE-N RAME

DESPRE MOȘ NICOLAE

E mai sărac acum, pesemne,
Și nu mai are ce să-mi dea,
Căci i-am cerut un car cu lemne
Și-a pus la ușă... o nuia.

Stelică Romaniuc

MOȘ NICOLAE

Normal, cadourile sale
Par ajutoare sociale,
De-aceea, de gândesc lucid,
Eu cred că-i... membru de partid!

Nică Janet

VISUL UNUI CHEFLIU

Chefliul de un timp visează
La chefu-ăl mare - a câta oară?
Făcut în Nord, căci el durează
Tot doar o noapte, dar polară.

Tony Andreescu

ÎN PRAGUL IERNII

Când vine iarna, cu zăpadă
Și ger, de primării implori,
E cea mai grea, ca perioadă,
Să procreăm copii din flori.

Crăciun L. Alba

ROMANȚA PRIMEI IUBIRI

Demult, în mreje m-ai atras
Cu dragostea-ți fierbinte,
Din care, azi, au mai rămas
Traducerile-aminte...

Vasile Vajoga

CONTRAATAC

Când turcii năvăleau pe vremuri,
Duceau femeile-n haremuri;
Azi ele sunt cuceritoare
Și îi atacă prin parcare!

Ion Micuț

ROMÂNII, DE-A LUNGUL TIMPULUI

Gândind, cu drag, la țara mea,
Un lucru-mi dă și-acum fiori:
Săraci și proști am fost cândva,
Dar cum suntem conservatori...

Ioan Toderașcu

DILEMĂ ISLAMICĂ

Ale Coranului precepte sacre
Permit să ai chiar patru-cinci neveste,
Și ar părea că o plăcere este,
De n-ai avea și tot atâtea soacre!

Laurențiu Ghiță

UNUI OARECARE MINISTRU AL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

Ajuns și eu la oarece etate,
Am terminat, cu greu, o facultate,
Dar dumnealui, rapid precum e vântul,
A „terminat” mai tot învățământul.

Ionuț-Daniel Țucă

GÂND DE TRANZIȚIE

Un om sărac-lipit gândește
La traiul zilnic de calic:
O, de-aș avea eu ce-mi lipsește,
N-aș duce lipsă de nimic!

Ioan Frențescu

DE GUSTIBUS...

Eu ca un țâr și tu mai plină,
Cu bârfa ne vom confrunta,
Dar o să spun că ești divină
Și eu sunt slăbiciunea ta.

Tony Andreescu

ALARMĂ!

Mă-ngrijorează grav acest popor,
Și-s semne, din păcate, evidente:
Din opt reclame la televizor
Sunt șapte numai la medicamente!

Laurențiu Ghiță

SĂ NU AMESTECĂM LUCRURILE

Voi, absolvenți la „școala vieții”,
Ce astăzi faceți pe isteții
Și roadeți tot, ca niște molii,
Nu vă privește viața școlii!

Adela Cotul

MERSUL VREMURILOR E CA MERSUL TRENURILOR

Democrația, pe tot plaiul,
Câștigă tot mai mult teren,
Iar când se-mparte iar „mălaiul”,
Mulți au pierdut... un ultim tren.

Mirela Grigore

SUFLETE PERECHE

Iubirea noastră este de poveste,
E-aleasa mea, azi se-mplinește anul,
Ne merge bine, iar motivul este
Cum am ales atunci: am dat cu banul!

Dan Norea

FAPT DIVERS

I-a servit și doamnei șocul
Viața, cu-ale ei contraste,
C-a bătut-o ieri norocul
...De i-a rupt vreo patru coaste.

Florin Rotaru

ALEGERI FĂRĂ SOLUȚIE

De-or sfinți la urne popi,
N-am ce-alege, făr` tăgadă,
Unu-i prost de dă în gropi,
Celălalt, deștept... grămadă.

Daniel Bratu

REFORMĂ

De coșmarul recurent
(tot visez că-s prea bogat)
Azi, guvernul m-a scăpat
Cu factura la curent.

Florin Giurcă

SURPRIZĂ DE MOȘ NICOLAE

Mi-am pus papucii pe covor,
În holul casei, la intrare
Și-am constatat, surprinzător,
Că noaptea ... au făcut picioare.

Stelică Romaniuc

DE MOȘ NICOLAE

Nicolae, moș cu plete,
S-a topit precum clăbucii;
N-am avut, odată, ghete
Și, prostuț, i-am dat...papucii!

Nică Janet

SCUTUL

Au montat oltenii scut,
Verzi sunt unii de necaz!
Dar nu știu ce i-au făcut,
Trage-n ținte doar cu praz.

Tony Andreescu

DRAGOSTE FIERBINTE

Ăsta-i fu norocul
Că s-a-ndrăgostit
De femeii „ca focul”
Și-a ajuns... pârlit!

Vasile Vajoga

SĂRAC DAR CINSTIT

A venit la primărie,
În ȋtari și pălărie;
Iar din zece licitații,
Au bani... două generații.

Ion Micuț

SCRIITORI CU GRĂMADA...

Când văd pe net atâția scriitori,
Invidia mă face să mă-nfurii
Și, din acest motiv, adeseori,
M-aș apuca și eu de scris... injurii!

Ioan Toderașcu

NICI PROFESORII NU MAI SUNT CE-AU FOST

Din școala unde-adesori
Predau mai mult suplinitori,
Te-aștepți să iasă, din păcate,
Nu absolvenți, ci surogate.

Ionuț-Daniel Țucă

LA BĂILE DE NĂMOL

N-am crezut că dintr-o zeie,
Dintr-un înger de femeie,
După baia de nămol,
O s-ajungă dracul gol!

Ioan Frențescu

GLOBALIZARE

Țăranul astăzi pune-n mămligă
Mălai din China, sare franțuzească,
Și-o îndoială, sincer, mă intrigă,
Că ar mai fi și apa românească!

Laurențiu Ghiță

ADAM ȘI EVA, LA ÎNCEPUTUL LUMII

În aceste vremuri caste,
Singuri sunt în Univers,
Totuși ea, ca fapt divers,
Îl verifică la... coaste.

Adela Cotul

ANIMALE PROTEJATE DE LEGE

Au dispărut de peste glie,
Toți boii ce trăgeau la plug
Și au rămas, precum se știe,
Acea... care ne-au pus jug.

Mirela Grigore

SFATUL UNEI MAME CĂTRE FATA EI

Când te măriți, te rog să fii activă,
Cunoaște mulți, să-i vezi de ce-s în stare,
Nu-i ca la urne, dragă, dimpotrivă:
Din toți, alege răul cel mai mare!

Dan Norea

REZISTENȚĂ ACERBĂ

Femeia asta, oameni buni,
E o belea, vedeți și voi
Că, iată, o curtez de luni
Și n-a cedat, deși... e joi.

Florin Rotaru

TOTUL PENTRU VICTORIE

Premii are în dulap,
Cum în țarc mioarele -
Să câștige, stă și-n cap,
Că îi scriu picioarele.

Daniel Bratu

DE ZIUA NAȚIONALĂ

Ca în fiecare an
De Decembrie Întâi,
La fasolea cu ciolan,
Țuica este căpătâi.

Florin Giurcă

ANALITICĂ

De faci bilanțuri sigur riști
Să afli lucruri cam jenante:
Avem mai mulți epigramiști
Decât în epigrame poante.

Stelică Romaniuc

O, O, O!

Ochiul nu ne joacă festă:
Moș Crăciun, când ni se-arată,
Sub cojoacă are VESTĂ...
O, ce VESTĂ minunată!

Nică Janet

TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÂNEȚE

Mi-a spus nevasta - da'ntre noi rămâne -
Că mulți preferă azi femeii bătrâne;
Nu c-ar dori un june pentru sine,
Dar știe ea o babă pentru mine...

Vasile Vajoga

LIGA APĂRĂRII SOACRELOR

Nu cred că-i altul să declame
Că-i mulțumit cu soacra-n casă;
Căci, dacă pleacă și ne lasă,
Noi toți o să pierim de foame.

Ion Micuț

UNOR COLEGI

Probabil unii nu mă-nghit,
E dreptul lor, dar presupun
Că este timpul să le spun
Să stea pe pace. Suntem chit!

Ioan Frențescu

NICIO SCHIMBARE!

Indiferent de veac, de-orânduire,
Trecut-au două mii de ani degeaba,
Că, încă, rătăcita omenire
N-alege pe Iisus, ci pe Baraba!

Laurențiu Ghiță

SOACRA CU TREI NURORI

Neveste harnice, bogate,
Visase pentru fiii ei;
S-ar mulțumi acum, din toate,
De-ar fi nurorile... femei.

Adela Cotul

FLORENTINA LOREDANA DALIAN

O ZI PREȘEDINTE

Mereu mi-am dorit să fiu președinte. Încă de mic, când mă întrebau babele de la drum ce vreau să mă fac atunci când oi fi mare, răspundeam nu ca alți copii - fotbalist, actor, navigator - ci președinte. Nu știam ce înseamnă, dar auzisem cuvântul prin sat, când îi spuneau oamenii președintelui de CAP „Să trăiți, tov. Președinte!” și îmi plăcea cum sună. Mi se părea interesantă combinația dintre preș și dinte, deși n-am prea reușit să pricep care-i legătura dintre ele. Un fel de dinte stricat căzut pe preșul murdar de la intrare.

Și uite, cum, necum, am ajuns. Nu chiar președinte de CAP, că ăla s-a desființat între timp, când a năvălit democrația peste noi, ca rușii în Cehoslovacia, nici de țară, însă de partid. Mi-am făcut partidul meu, că doar n-oi fi eu mai prost decât alții, m-am ales în unanimitate președinte, am pus-o pe soacră-mea locțiitor, că altfel nu mai aveam liniște nici în casă, nici în partid, nici pe lumea asta, nici pe ailaltă și în niciun univers paralel, pe nevastă-mea secretară, că de nu, „pufuleți” scria pe mine și pe farfuria mea, am convins câțiva fraieri să mi se alăture și gata tot. Dar n-a fost chiar atât de ușor. A trebuit să fac și platformă electorală, orice o fi vrând să mai însemne și asta. L-am intitulat PDS – Partidul Dezbinării Sociale - că toate numele cu îmbinarea, comasarea și coagularea erau luate. Avem și câteva obiective importante și neapărat originale, clare și precise, să știe omul ce votează:

1. Dezunirea românilor, că de unire ne-am săturat. Mai bine zis, am văzut cum funcționează.

2. Viziunea asupra omului: Am decis să susținem că omul l-a făcut pe Dumnezeu, și nu invers. Și de povestea asta ne-am cam săturat, că ne dă cu virgulă la capitolul „chipul și asemănarea”. Care chip, care asemănare, omul e o fiară sălbatică și-așa vrea să rămână.

3. Viziunea parlamentară: Susținem reducerea numărului de parlamentari de la 300 la 500. Nu de alta, dar să avem loc și noi.

4. Familie și demografie: He, la capitolul ăsta, promitem să ne implicăm cu trup și suflet, dar mai ales trup, la creșterea demografică a scumpului nostru popor. Cât privește înlocuirea termenilor de mamă și tată cu părinte 1 și părinte 2, suntem de acord, dar soacra trebuie să rămână soacră, că n-ar accepta locul 2 nici picată cu ceară. Cu ceara mă-sii!

5. Tinerii și bătrânii vor fi tratați la același capitol, în codevălmășie, fără discriminări, că de ce adică numai cei din urmă să primească pensie pe seama celor dintâi, ori e democrație, ori nu mai e!

6. Biserica și comunitățile religioase: Vezi mai sus, punctul 2. Măcar noi suntem sinceri și nu ne dăm contrafăcuți prin biserici, cu cruci mari cât casa, când nouă nu ne stă gândul decât la case, la cât mai multe case.

7. Limba română. Aici avem o problemă, că nu mai știe nimeni ce limbă vorbim de ani buni încoace. Am englezit-o, țigănit-o, bulevardit-o, de nu mai reușesc s-o deslușescă nici cei mai aprigi academicieni. Așa rămâne! Fiecare să-și vorbească păsăreasca lui și, dacă nu ne înțelegem, cu atât mai bine, că doar de aia suntem un partid al dezbinării.

8. Dezvoltare și prosperitate: Pe bune?

9. Sistemul administrativ și juridic, împreună cu cel politic vor fi tot o apă și-un pământ (de flori), în felul ăsta nu mai poate niciunul să dea vina pe ălălalt atunci când treaba se-mpute.

10. Securitatea națională va fi asigurată internațional. Asta nu-i o treabă prea nouă pentru țara noastră, peste care au năvălit tot timpul ba turcii, ba tătarii, ba rușii, ba ungurii. UDMR-ul să tacă!

11. Apartenența la NATO va fi privită conform principiului străvechi: „NAT’O frântă, că ți-am dres-o!”

12. Educația: Nu se află printre prioritățile noastre, dar, dacă-i musai, ne-om descurca și cu asta, că românul - se știe doar - e descurcăreț. Abandonul școlar va fi tratat cu mare atenție și încurajat, în sensul că, pentru renunțarea la școală, se va plăti o taxă de abandon. În felul acesta, sperăm să creștem considerabil veniturile la bugetul țării noastre aflată pe culmile cele mai înalte. Nu știm ale cui. Vom încuraja mai puțin sportul de performanță, în favoarea sportului de masă, care constă în statul la masă și mâncatul ca porcul, cu berica aferentă într-o mână și țuica națională în alta.

13. Resursele naturale, energetice și strategice: Aicișă ne descurcă UE. Noi doar le încurcăm.

14. Prețul energiei și al resurselor energetice: Va crește precum Făt-Frumos, într-un an, cât alții în zece.

15. Resursa umană: Ce-i aia?

16. Industria: Fuse și se duse.

17. Sistemul bancar: Țsta da! Vom susține înființarea câte unei bănci de fiecare familie. Să avem și noi rockefellerii noștri!

18. Agricultură și siguranța alimentară: Vom încuraja formal și sistematic agricultura (prin galerii constituite adhoc), că și așa noi mâncăm de la alții.

19. Inovarea și cercetarea: Savanții vor fi stimulați să afle noi metode de

supraviețuire în condiții limită, pe modelul japonez de a bea ceai dintr-o ceașcă goală.

20. Sănătatea: Dacă ne mai trimite chinezul vreun virus d-ăla mic și ciufulit, nu mai vorbim de nicio sănătate. Case closed!

21. Cultura națională: Va fi desființată. În schimb, vom încuraja cultura de cannabis. E mai bună la casa omului!

22. Turismul: Aici n-avem o problemă, traseismul e-n floare.

23. Actul artistic: „Românul s-a născut poet” și, dacă are chef să scrie poezie cu mațele goale, n-are decât!

24. Actul sexual: Țsta da! Înscrieți, băieți, înscrieți! - cum a zis un om luminat. Vă așteptăm să vă înscrieți și în partid. Și votați-ne pe noi!

Sunt doar de o zi președinte și deja am obosit, programul ăsta mi-a scurtcircuitat ambii neuroni, ar trebui să-mi iau o vacanță de schi, cât mai e iarnă, că am văzut că așa obișnuiesc președinții, după ce muncesc de le sar capacele de la roțile mașinilor 4x4. Pârtieeeee!

*Slobozia, Ialomița,
înainte și după alegeri*

DIN CELEBRELE DUELURI („MAESTRUL ȘI TEODORA”)

PETRU-IOAN GÂRDA

SACRIFICIU (APROAPE) SUPREM

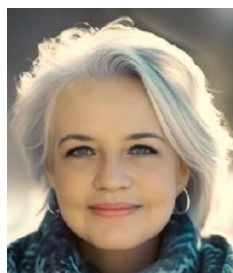
Blestemul tău... lacustru îmi sună cam ciudat,
Eu te-am văzut femeia gingașă și frumoasă,
Te-am îndrăgit la culme, te-am dus la mine-acasă,
Iar tu te bagi cu mintea în piele de bărbat.

Aluzia e clară, te crezi neînțeleasă,
Îmi sugerezi, pesemne, un studiu-aprofundat...
Ei bine, o voi face - mai am de învățat -
Deși va fi o treabă destul de dureroasă.

Că nu-i de-ajuns, se pare, o simplă empatie
Și-i prea puțin ce scrie în trei cuvinte dexul...
Voi bea un kil de țuică, să-mi fac anestezie,

Apoi cu bisturiul, cuțitul sau cu flexul,
Să simt corect ce-ți trece prin cap și suflet ție,
Îmi voi schimba, iubito, de dragul tău, și sexul.

TEODORA PASCALE

DE MĂ IUBEȘTI, SOCOATE, DAR VINO ȘI MĂ SCOATE

Sunt neagră de bătaie, dar și de supărare,
M-am răzvrătit ca fiara și am scăpat de clan,
Dar salba mi-au luat-o și nu mai am un ban,
Le-am pus, în schimb, otravă în vin și în mâncare.

Staborul cu-al meu pește s-au înțeles la plan
Și fost-am izgonită de toți, în lumea mare;
I-am blestemat, cu sete, să crape-n închisoare,
Că eu cu drag le-oi face pomenile de an.

Eram aproape gata să mă strecor din casă,
C-au năvălit 'năuntru și ne-au luat mascații,
Bărbați, femei, cu duba - o gloată furioasă.

La circă, fără teamă, am spus în declarații
De toate, să-mi dea drumul și că aș fi borțoasă;
Iubite, treci de ia-mă, cât încă-ți sunt în grații.

DIN CELEBRELE DUELURI (DORA ȘI DORU)

TEODORA PASCALE

EXPLOZIV

Bărbatul e un scamator holtei,
Ce își trăiește viața cu antren
Și căruia, din magicul joben,
I se ivesc nu iepuri, ci femei.

Lor le promite show-uri în Eden,
De-i vor ceda ale iubirii chei;
Bărbatul e un scamator holtei,
Ce își trăiește viața cu antren.

Dar una, cu mult șarm și cu temei,
L-a „prins”, iar ce credea că-i fumigen,
A fost, de fapt, trinitrotoluen
Și cum fitilul stă la mâna ei,

Bărbatul, astăzi, nu mai e... holtei.

DORU MIHAI LUNGESCU

LUXURIANT

Bărbatul are-n creieri doar femei,
De dimineața până decuseara,
Își vede goală-n minte profesoara,
Sau tânăra vecină de la trei.

În suflet i-au pătruns gestionara,
Și farmacista blondă cu negei;
Bărbatul are-n creieri doar femei,
De dimineața până decuseara.

Soția îl incită cu temei,
Nu s-au iubit de-un an și trece vara,
Dar el refuză elegant „povara”:
La ce i-ar folosi iubirea ei,

Când are-n creieri sute de femei?

DIN CELEBRELE DUELURI (DAVID ȘI TEODORA)

DAVID VALENTIN

EU M-AM CUPLAT DOAR CU PISICI
BIPEDE

Eu m-am cuplat doar cu pisici bipede,
Le-am așteptat în gheare să îmi pice,
Eram atuncea tânăr și ferice,
Dar tu ești disperată, cum se vede.

Într-un jacuzzi l-am avut complice,
Cu două mâțe și pe Arhimede.
Dar precizez, erau pisici bipede,
Le-am așteptat în gheare să îmi pice.

Am plumbi în fese, tragice mirede,
C-au încercat plăcerea să mi-o strice
Motani, ce-au tras în mine cu alice...
Căci i-ai plătit, vicleano, cu monede,

Că m-am cuplat doar cu pisici bipede!

TEODORA PASCALE

NU TE DA LA FUND

Eu când atac, port armele cu mine
Și nu lucrez cu intermediari;
Am gheare, colți și farmecele tari -
În urmă las regrete și suspine.

Vânez motani potenți, milionari,
Evit atent amoruri clandestine,
Eu când atac, port armele cu mine
Și nu lucrez cu intermediari.

Poziția mi-aleg cum îmi convine -
Bipedă sunt, în cale de-mi apari,
De legile lui Arhimede sari,
Dar ia-ți medicamentele cu tine:

Eu când atac, fac victime, reține!

DIN ALTE CELEBRE DUELURI („CASCADORII MODESTIEI”)

ION DIVIZA

*EPISODUL VIII
(cum e pixul, și pistolul
patru)*

NICIO ȘANSĂ

De glorie-nsetat am fost, de mic,
Luptând cu toți rivalii ca un zmau,
Cu tine însă nu câștig nimic,
Fiind răpus de-anonimatul tău!

NOROCUL TĂU

Ești cunoscut, e drept, în orice loc,
Te știe Terra ca pe o figură
Și totuși, Petre, ai avut noroc...
Să nu vezi cum tot satul meu te-njură!

PENTRU TINE M-AM STRĂDUIT...

Sătenii mei fiind țărani săraci,
Am mai împrumutat și-n Chișinău,
Căci chiar modest fiind, tu n-ai să taci,
Văzând cât e de scund... cavoul tău!

ȘI BANI, ȘI FEMEI...

Găsesc eu niște muze-n Chișinău
Ce au abonament la veșnicie
Și-au adormit pe veci de dragul tău...
Așa cum tu-ai murit de modestie!

AVEM ȘI NOI REZERVE

Aceste muze vin cu poezie
Și idealuri mari în sita vremii,
Că au abonament la veșnicie,
Ci nu, ca ale tale, doar la premii!

PETRU IOAN GÂRDA

RELATIVITATE

Sunt cunoscut în mediile toate,
Ca scriitor, poet universal,
Un spirit fin, enciclopedic. Poate
Că nu mă știe satul tău natal.

PE TINE TE ÎNJURĂ

Am fost recent în satul tău natal
Și-am întrebat vecini, părinți și frați;
Mi-au spus: E cel mai mare criminal,
Că a plecat cu bani împrumutați.

FACI TAGMA POETILOR DE RÂS

Orișicât de prost ai sta cu banii,
Nu-ți vom accepta regrete, scuze,
Dacă te-mprumuți la toți țărani!
Împrumută și tu de la muze.

O SINGURĂ REZERVĂ AM...

Din Chișinău? Ce bucurie mare,
Acolo, știu că muzele-s divine,
Dar sper că nu-mi aduci din cele care
V-au inspirat pe Bălăci și pe tine!

PREMII MERITATE

Am șansa mare, vreau să-ți spun, Ioane,
C-au hotărât, la naștere, augurii
Ca muzele să-mi fie printre fane
Și nu ca ale voastre, doar prin jurii!

Dezlegarea la poveste

INVITAȚIE EVENIMENT

Duel din Gura-n Gura lumii:
recital poetic SANDA NICUCIE & DANIEL BRATU

Lansare carte – „Doi într-o arcă doi”
(Editura Detectiv Literar, 2025)
autori: Sanda Nicuție și Daniel Bratu
prezintă:
FIRIȚA CARP
FLORIN DOCHIA

Recital folk:
Daniel BRATU
Cristian AMARANDEI

Invitat special
(surpriză)

Moderator:
ADRIAN JUNGHINĂ

Data și ora:
SÂMBĂȚĂ, 22 NOIEMBRIE 2025, ora 17:00

Locul:
BISTRO 37 – 39, București, Bulevardul Basarabiei

EVENIMENT ORGANIZAT SUB EGIDA
ASOCIAȚIEI UMORIȘTILOR „AL. O. TEODORESCU”, Ploiești - IAȘI

IONEL STOICA, București - jurnalist sportiv, comentator și realizator de emisiuni TV

MUZICA, POEZIE ȘI... MULT SUFLET!

Ne-am cunoscut în vară, la Aninoasa, Argeș, în zilele Taberei de creație „ARIS”, a lui Firiță Carp. Ei veneau din „Capitala” Moldovei, Iași, încărcăți de „bunătați”. Trei zile ne-au răsfățat, hrănindu-ne, nu atât trupurile cât, mai ales, sufletele. Sunt doi oameni de minune, pe care, cu inspirație,

viața i-a reunit atunci când poate nici ei nu se mai așteptau. De câțiva ani formează o „echipă de poveste”.

Îi unesc și îi „legitimează” bunătatea, modestia, bunul-simț. Și, mai presus de toate: creativitatea. O creativitate năvalnică și multiplă: poezie, muzică, umor, epigramă, pamflet, ironie, auto-ironie, sensibilitate, sentiment, elegie... dar și atitudine. Tot „dulce-amarul” vieții trăite cinstit, asumat, la vedere!

Dragii noștri „moldoveni” (cu surpriză am aflat că, de fapt, ambii își au rădăcinile în alte zone ale țării) și-au chemat prietenii aseară, într-o atât de potrivită locație, situată la porțile „Arenei Naționale”. Pretextul: lansarea unei noi cărți scrise de „echipa lor” : DOI INTR-O ARCĂ DOI.

Iar proba că mesajul lor creativ, artistic, felul lor de a fi, bunătatea, modestia pe care le risipesc cu naturală generozitate sunt atât de apreciate, a fost prezența selectă și numeroasă. Peste 50 de invitați le-au fost alături câteva ore bune, participând efectiv și afectiv la „spectacolul lor”.

Iar ei, SANDA NICUCIE și DANIEL BRATU, sprijiniți și de câteva „ajutoare” de nădejde, au făcut exact ce-i definește, ce-i face unici și atât de apreciați și iubiți: s-au... „duelat de la egal la egal” (și nu, deloc fals amical) în cântec, poezie, epigramă, în rime atent meșteșugite, dar și în... proza seacă și directă.

Ne-am despărțit cu greu, târziu, spre noapte, după mai bine de patru ore, care nici nu știm când au trecut.

La ieșirea din bistro, un semnal muzical bine cunoscut și vuietul tribunei, aflată atât de aproape, ne-au vestit că gazdele au marcat. Ajuns acasă, am aflat rezultatul final (FCSB- PETROLUL: 1-1). Mi-am amintit că, spre seară, pentru o clipă, mi-a fost greu să aleg. Realizez că, până la urmă, am făcut alegerea corectă!

Mulțumiri pentru o seară chiar „de poveste”! SANDA și DANIEL, felicitări! Drum bun în continuare și... vânt din pupa Arcei voastre!

Abia așteptăm următoarea chemare la bord!

ANICA ANDREI-FRASCHINI, Iași - poetă, artist vizual, cronicar și corector SCÂRȚ

DUPĂ „DEZLEGAREA LA POVESTE” (fragmente)

Nu știu cum să încep. Am sentimentul că s-ar potrivi ceva... triumfal. Și nu mă pricep la formule. Voi scrie ca de obicei, conform trăirilor mele.

A fost foarte frumos la București. Iată cea mai simplă formulă. Am mers acolo pentru a fi martori la lansarea celui de-al doilea volum semnat de dragii Sanda Nicucie și Daniel Bratu, aflați în Arca lor de unicitate. A fost un eveniment special, emoționant, remarcabil, memorabil. În primul rând, pentru că a fost vorba despre ei, Sanda și Daniel, pereche care nu are... pereche. Dacă i-am vedea șezând pe o bancă sau pe o margine de bordură, s-ar lumina totul, dintr-o dată, de jur-împrejur. Ne-ar înflori zâmbetele pe chip, am lăsa baltă orice alte intenții și am merge cu ei, oriunde...

...

Ne-am așezat la locurile rezervate și am pornit să-i salutăm pe cei prezenți și chiar să-i îmbrățișăm pe marii prieteni din sală, Florin Dochia și Firiță Carp, Laura și Mihai Lungescu, Ionel Stoica, Cristi Amarandei și Daniela Turiță and so on... Nu ne-a scăpat Adrian Junghină, care urma să modereze strălucit toată desfășurarea. L-am cunoscut și mai bine și ne-a lăsat o impresie de zile mari.

...

A venit momentul „duelului”, dialogul poetic dintre cei doi, de care, de asemenea, nu ne putem sătura. Un interval consistent, încărcat de metaforă și ludic, numai bun să ne „încânte și descânte sufletul” (citez din Firiță Carp - Cuvânt înainte, „Când doi ori doi fac infinit”, la volumul lansat, „Doi într-o arcă doi”).

Cristi Amarandei ne-a oferit probe ale creșterii sale artistice, la chitară și voce. I s-a alăturat Daniel, pentru a cânta împreună piesa pe versurile Sandei și pe muzica lui Walter Ghicolescu, „Cântec pentru neuitare”. Minunată realizare și interpretare!

....

Nu am știut când a trecut timpul. După clătita cu dulceață de cireșe, ni s-a părut și nouă că ar fi timpul să ne cam retragem. Florin și Firiță pleaseră mai devreme. Ne-am luat un lung rămas bun. Sabino l-a invitat pe Adrian să vină la un coniac, la hotel. Dar Adrian nu avea cum să dispară de la evenimentul pe care îl modera. Așa încât ne-a oprit între cele două săli de restaurant și a oferit el, băraților, o tărie. Încă o dată am constatat ce basarabean simpatic este. Iar noi, „fetele”, continuam să-l ascultăm pe Daniel și mai că ne venea să ne întoarcem în sala cu pricina.

Sabino a declarat: „De acum înainte, sloganul nostru va fi "Jamais je ne t'oubliurai". "

Da, a fost frumos la București! Le mulțumim tuturor celor care au participat și celor care au contribuit la crearea evenimentului semnat de admirabilii, inegalabilii, extrem de talentații, omenoșii Sanda și Daniel! Le mulțumim Mihaelei și lui Dan, că au făcut ușoară deplasarea noastră și ne-au fost companie atât de plăcută! Le mulțumim lui Lili și lui Oleg, fără de care ne-am fi simțit neîntregi!

NICOLETA TUDOR, București - poetă

A fost o seară minunată, o seară cu poezie bună, cu muzică bună, cu oameni de calitate cum ar fi prietenii mei Sanda Nicucie și Daniel Bratu, alături de prieteni aleși pe sprânceană! Felicitări oameni frumoși! Sunteți minunați și vă prețuiesc!

Nota S&D:

Evenimentul „Dezlegarea la poveste”, aflat sub egida Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu”, din data de 22 noiembrie, sâmbătă, între orele 17:00 și 24:00, la BISTRO 37 – 39 - București, a fost organizat de Daniel Bratu, Sanda Nicucie și Adrian Junghină, la inițiativa și cu sprijinul financiar al lui Adrian Junghină, care a fost și moderatorul evenimentului. Mulțumim lui Adrian, mulțumim celor care și-au exprimat impresiile în scris, mulțumim tuturor celor care au fost alături de noi!

Vă invităm la evenimentul similar, sub aceeași titulatură („Dezlegarea la poveste”) și egidă (Asociația Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu”), care va avea loc în Iași, în data de 10 ianuarie 2026, începând cu ora 18:00, la Pizzeria Alila, Bd. Nicolae Iorga, nr. 23. Cu această ocazie, lansăm sloganul: „TOTUL PENTRU SCÂRȚ-UMOR, TOTUL PENTRU VICTORIE!”

EXPLOZII SEMANTICE

colindele- inventarierea bunurilor nesupravegheate

*

cârciumă- loc religios unde clienții se roagă să li se dea pe datorie

*

cârciumă-Km zero, de unde pleacă trei cărări

*

cârciumar- unul care își câștigă pâinea pe seama unora, beți-turtă

*

revoluție- eveniment istoric în care oamenii mor să trăiască mai bine

*

școala- instituție unde profesorii învață să asculte de elevi

*

primăria- instituție care lucrează pentru bunăstarea primarului

*

*

plaja- loc unde se ard multe fete

*

loc de muncă- loc unde guști odihna binemeritată

*

serviciul- avanpremiera pensiei

*

șpaga- condiție care înlătură orice condiții

*

partidele politice- polițe de asigurare pentru șefii lor

*

banul- ochiul dracului, fără cataractă

*

prietenul- tip care are nevoie de tine, cât timp are nevoie

*

mărire de salariu- ironie oficială

*

marea- lac umflat cu pompa

*

cerul- parcare pentru nori

*

munte- deal cu capul în nori

*

deal- munte bătut în cap

*

făină- bob de grâu cu mintea împrăștiată

*

turtă- stare de ebrietate, în ultimul grad

*

scriere- vorbire care lasă urme

LIRUI-LIR DE DALB ȘI GER

ELENA BOSTAN

RUGA MEA

Și-am să fac și-am să desfac
Vrajă bună-n flori de mac
Și-am să ning fulgi de răcoare
Peste dorul din cicoare.

Fă-mă, doamne, buruiană,
Dă-mi o soartă și o stea,
Fă-mă flori de sânziană,
Din grădină mea și-a ta!

Taie, Doamne, bradu-n două,
Pune piatra la dospit,
Fă-mă pârlăș de rouă
Pentru cine m-a iubit!

Uite zarea se îndoie
Peste om și peste cer,
Fă-mă nuraș de ploie,
Pui de fluier de oier!

Ține, Doamne, dorul bine
Că mă taie pân' la os,
De poți, ia-l azi de la mine
Și du-l omului frumos!

SANDA NICUCIE

DE PLECTISEALĂ...

E-un fel de lene ori de oboseală,
Un fel urât de-a nu mai fi frumos.
E un butoi plin ochi cu plectiseală,
În care stau lejer cu fața-n jos.

E-un fel de am să plec și să revin,
Un fel de nu știu ce și nu știu unde.
Neverde, ne-ntristare, nesuspîn,
Nedrepte, nepătrate, nerotunde.

E-un fel sfârșit aproape ne-nceput
În care mă tot aflu neuitată,
Neacră, neamară, ne-ndulcită...

În care m-ați dorit, dar nu m-am vrut,
Ca-n început de iarnă, plectisită
Și neavând ce face... m-am născut.

ANI LAIU

SPRE DALB

Se întinde aşteptarea peste câmpuri, peste sat,
Seara în veşmântul rece poartă dor imaculat.

Stând cu frunza-n căpătăie, lutu'-admiră luna plină,
Cum aprinde-n carul mare, tainic, floarea de lumină.

Vântu'-aleargă iar pădurea, până-n buza unui râu,
Braţe goale-i rupe-ntruna, răsucind-o în desfrâu.

Sunt grădinile pustii, fără fir de crizanteme,
Sărăcite de vocale, răscolesc după poeme.

De din hornuri, păsări sure, troienite-n risipire,
Urcă în văzduhul ceţii-n aripi mari de amăgire.

Două lemne,-n gura sobei, jar cusut răsfiră-n plete,
Trăncănesc poveşti albastre, toată noaptea, pe-ndelete

Iar gutuia visătoare, între borangicuri albe,
Exersează în fereastră taine şi colinde dalbe.

Se întinde aşteptarea peste fire şi cuvânt,
Seara moţăie-ntr-o pernă, adormind în nou veşmânt.

DARIA DUMESCU

RONSONETUL IPOTETICEI LANSĂRI

Erup în versuri, ard ca un vulcan
Mi se-nfierbântă mintea anonimă,
Dar pentru-un minim cost de o centimă
Vă vând la toţi subiecte de cancan.

Prin urme de omăt ce mă animă,
Eu caut rime de acum un an,
Erup în versuri, ard ca un vulcan,
Mi se-nfierbântă mintea anonimă.

Şi, dacă azi aş scoate la liman
Toţi iambii imperfecti, împiedicaţi,
Îi conectez, la două-ş-cinci de waţi

Şi astfel scriu poeme simultan,
Iar dacă pun, apoi, de o lansare,
De-mi face Moş Crăciun o prezentare,

Erup în versuri, ard ca un vulcan!

VASILE VAJOGA

MICROPOEM ÎN ALB

Aș vrea să vină iar ninsori de peste
Uitate vremi, s-aștearnă-ncet, pe străzi,
Cergi albe de omăt și, ca-n poveste,
Din cer să cadă fluturi prin ogrăzi...

Să ningă lin, ca-n vers de poezie,
Într-un dezmăț de tandre, dalbe flori,
Din Cetățuia, până-n Sărărie,
De când coboară seara, până-n zori...

Noi să simțim miros de mere coapte
Și de gutui ca-n iernile de ieri,
Când se vor scutura-n cuprins de noapte
Zăpezi de vrajă, taine și tăceri...

Și sub a lerui lerului risipă,
Colinde sfinte,-n noaptea de Ajun,
Să ne prefacă în copii, o clipă,
Cuminți să-l așteptăm pe Moș Crăciun!

ÎN NOAPTEA ASTA LUNA STĂ SĂ IASĂ

În noaptea asta luna stă să iasă
Rotindu-și trupu-ncătușat de nor,
Să-și cearnă alb argintul în decor
Și prin ferestre să ne intre-n casă

Și să mă lase ca, plătindu-i vama,
Acestei nopți desprinse din poem,
Copilăria-mi înapoi s-o chem,
Așa precum și ea mereu mă cheamă

Să îmi dezlege lunga așteptare
A unei taine dintr-un timp uitat,
Când în biserici clopotele bat
A amintire și a sărbătoare,

Cu dangățul prelung, ca o colindă,
Ori ca un trap fantastic de licorn,
Spre care ochii gândului mi-ntorn,
De parcă-s toți colindătorii-n tindă...

Iar noaptea asta, îmbrăcată-n nea
Să ne-nlumine așternând ninsori,
Că-n zvon de lerui ler și dalbe flori,
Spre Betleem, pe cer, aleargă-o stea.

COLINDĂ

Flori, pe câmpie
De iasomie,
Cad de pe cer
Și lerui ler.

Ninsoarea-i albă;
Petale-n salbă
Sub pași ne pier
Și lerui ler.

Vine Crăciunul
Cu Moș Preabunul,
Ca eu să-i cer
Doar lerui ler,

Că-n astă seară
Îngeri coboară
Pe scări de ger
Și lerui ler,

Purtând colindă
În zări de-oglinadă
La cel stingher
Și lerui ler,

Că, spre-a-l cunoaște,
Hristos se naște
'N sărac ungher
Și lerui ler.

PETRUȘ ANDREI

COLIND

Vin să-mi colind frații, leri-i ler,
Că mă strânge-amarnic lagărul de fier,
Să colind la geamuri tristele surori,
Să pătrundă-n suflet sfinte sărbători.

Să colind bunicii, leri-i ler,
Că stau în Siberii dăltuiți în ger,
Să le-aduc de-acasă azimă de dor
Că de-un râu de lacrimi le-am rămas dator.

Să audă lupii și să-i înspăimânt,
Când vor înțelege graiul nostru sfânt,
Să audă câinii și-un întreg popor,
Ca să scape turma cu al ei păstor.

Să colind copiii, leri-i ler,
Ca să vadă luna răsărind pe cer
Și să lumineze la-nceput de an,
Ca să iasă neamul nostru la liman.

Să colind o țară, leri-i ler,
Fără gard de sârmă și nici grănicer.
Eu îmi plâng colindul, dorul să-mi alin
C-un coltuc de pâine și-un pahar de vin.

GABRIEL BALAȘA

ILUZII IDIOATE

La vremea când e noapte peste toți,
În iarna tristă fără de zăpadă,
Părem un târg imens de idioți
Ce așteptăm ceva de sus să cadă.

Și nici nu știm încotro s-apucăm,
La ceasul cumpenelor foarte grave
Și între noi gâlceavă căutăm,
Manipulați de creiere bolnave.

E tot mai dificil prin întunerici,
Nedeslușită-i calea spre lumină,
Spre noi se-asmuț bătrânele biserici,
Spre idioții fără nicio vină!

Și-i tot mai frig și tot mai disperare,
În iarna neagră, fără de zăpadă.
Înspăimântați de-o nouă încercare,
De sus iluzii așteptăm să cadă!

CUGET, DECI REZIST... (aforisme)

**ION
DIVIZA**

**GHEORGHE
BĂLICI**

Judecând după publicitatea de pe net, toate femeile frumoase umblă azi doar în lenjerie de corp. Hai că se poate!

Deșteptăciunea îți dă o stare de bine, deșertăciunea - de preaplin.

Mintea omului modern e cam răătăcită - între inspirație și conspirație...

Ce bine-i că nevasta nu trebuie să te adoarmă, ca mămica, în copilărie, cu poveștile ei!...

Pentru îndreptarea moravurilor umanității, doar un Trump și un Putin ne mai lipseau!

Ghidați de inteligența artificială, deja uităm că suntem oameni naturali.

Suntem liberi să ne dorim tot ce ni se poruncește!

Liderii unor state luptă pentru cauza păcii ca niște donjuani pentru virginitate...

Atât de mult s-a tot plâns de bolile sale, încât nici sănătatea n-a mai rezistat...

Soțul e dus la pescuit, amantul e dus cu pluta... Stă nevasta supărată, de parcă nu i-s boii acasă.

Prostia nu poate niciodată să tacă, pentru că înțelepciunea n-o întrerupe.

Când îmbătrânim și mai prindem la minte, găsim mai ușor îndreptărire prostiilor pe care le facem.

Profesorul universitar și repetentul au frecventat aceeași școală, dar numai profesorului nu i-a ajuns minte să devină milionar.

Podul ajută călătorii să treacă râul, iar stâlpul este prețuit pentru verticalitate.

Spovedania în care omul vorbește doar despre faptele sale bune este cea mai scurtă.

Istoria adevărată este sinceră cu noi și ne spune că istoria minte.

Nu aș vrea niciodată să locuiesc la ultimul etaj al unui zgârie nori. Mie îmi place să privesc norii fără zgârieturi.

Moș Nicolae nu mi-a pus nimic ieri în cizme, deși sunt sigur că încă nu m-am maturizat.

Femeia ce așteaptă de la bărbat doar adevărul care să fie pe placul ei, e nevoită să asculte și alte minciuni.

GEORGICĂ MANOLE

FEMEIA ȘI SENSUL CUVINTELOR

Volumul lui Mihai Haivas, „**Epigrame mihăilene**” (Editura „Pim”, Iași, 2020), are un titlu care te poate duce pe multe direcții. Eugen Deutsch, prefăcătorul volumului, crede că titlul reprezintă „...o reverență închinată „**ACADEMIEI MIHĂILENE**” - prima instituție de învățământ superior modernă din Moldova (1835-1847) inaugurată la Iași, sub domnia tizului său Mihail Sturdza”. E o explicație care pleacă de la o realitate întărită și de faptul că autorul a fost cercetător matematician în cadrul Filialei Academiei Române din Iași, în plus, este și membru al Academiei Libere Păstorel. Dar nu este exclus ca titlul volumului să vină și dinspre prenumele său, Mihai (epigrame mihăilene = epigramele lui Mihai).

Epigramiștii se lovesc de un inconvenient: într-o majoritate covârșitoare, creațiile lor se referă doar la om, obiectele intrând sub aripa umorului doar în cazul unor definiții. Ori omul, după cum preciza Andrei Pleșu, este „*suma tuturor ipostazelor temporale pe care un individ le parcurge evoluând depășindu-se, revizuiindu-se*”. Cam așa vede Mihai Haivas omul, într-o permanentă schimbare, taxând fără crâcnire involuțiile. Pe această logică, autorul în discuție este un fin psiholog, un bun sociolog, dar și cel mai freudian dintre epigramiști: **Spovedania unei femei** - „*Trăiesc un moment enervant, / Deși am și soț și amant: / O lipsă de sex mă apasă / Când unul pe altul se lasă!*”; **Epicurianism masculin** - „*Vinul, muzica și dansul, / Dar și*

multele amante, / Sunt supape relaxante, / Vieții, reducând „balansul.”; Condiție necesară în dragoste - „*Judecând cu competență - / În relații cu femei - / Sexul este o esență / Pentru-amor „gustos”, de vrei!*”; **Unei măicuțe** - „*C-un trup ce, în păcat te bagă, / Sfidând cutuma, cu iertare, / Mi-a demonstrat o noapte-ntreagă / Că nici un Dumnezeu nu are!*”; **Asistentă la doi medici** - „*Când e treaba mai în toi, / Se agită ca tăunul: / E cu sufletul la doi, / Dar cu fizicul... la unul.*”; **Iubire interesată** - „*Dragostea-i ființa care / Fără finanțare moare, / Iar „decese”, vrând să n-am, / Fete, doar cu bani, iubeam!*”; **Fericire cu pagubă** - „*Nu vreau să intru-n amănunte, / Dar aerul curat de munte / Pe-amanți, atât i-a excitat, / Încât și patul l-au stricat.*”.

Încă se mai crede că libertatea cuvântului a diminuat importanța cuvântului, o aserțiune cu care nu sunt de acord. O îngrădire ne-ar obliga să rămânem la sensul propriu de bază al cuvântului. Doar libertatea folosirii lui ne dă voie să accedem la sensul propriu secundar și, mai mult, către sensul figurat folosit ca valoare expresivă. Din această perspectivă, Mihai Haivas nu este doar cel mai freudian epigramist ci și un maestru în folosirea cu diplomatie a libertății cuvântului. Îndrăznesc a caracteriza acest volum ca fiind și „o sumă de cuvinte despre... cuvinte”. Multe epigrame pun în evidență valențele românești ale unui cuvânt și nu sunt puține cazurile în care omonimia și polisemantismul își fac loc (vezi „sân”, „bou”, „a tăia”, „sapă”, „a trage”, „vis”, „cont”, „nas”, „colac”, „somm”, „cumpănă” etc.): **Dorințe de Anul Nou** - „*La cumpăna cea dintre ani, / Am vrea s-aflăm că nu urmează, / Nici ani de cumpănă sărmani, / Nici cumpene ce ne stresează!*”; **Pseudoajutor** - „*Un colac primit în dar - / Pentru-un cerșetor, se pare - / Nu-i colacul de salvare, / Cum pretinde-acel*

avar.”; **Opinii diferite** - „Despre mine, cu
 avânt,/ Spun confrății la tot pasul:/ Unii că-s
cu nasu-n vânt,/ Alții, că-mi prea bag eu
nasul!”; **Răfuiala strică învoiala** -
 „România iar stagnează,/ Căci la „vârf” e
 foc și pară:/ Conturi multe se reglează/
 Fără-a ține cont de țară.”; **Pățania unui soț**
 - „Îl ameți cu dulci cuvinte,/ Și se-nsură cu
 tinerica;/ Trăgea nădejde înainte.../ De
coadă trage-acum pisica!”; **Recomandări**
românilor - „Spre-nțelegeri și pace-i
 îndemn,/ Dacă vor să nu cadă în groapă,/ Căci
 ajunși azi la sapă de lemn,/ Vezi cum
 mulți, între ei, se tot sapă.”; **Exodul**
chirurgilor români - „Soarta lor, precum se
 știe,/ Statul a bătut-o-n cuie:/ Unii taie-n
carne vie,/ Dar mai mulți o taie-n U.E.”;
Extaz și agonie - „Trăind ca-n sânul lui
Avram,/ Cu mâinile în sân stăteam,/ Dar azi,
cu frica-n sân de-ajung,/ Îmi scuip în sân...și
 o alung!”.

O prezență edificatoare în mărirea
 efectelor semnificației și a separării palierelor
 epigramei o au sinonimele și antonimele însă
 predilecte pentru autor sunt paronimele core-
 lative: **Între suspiciune și prostie** - „Privind
 problema în esență,/ Spun fără dubii și
 clemență:/ Or fi în țară forțe-oculte,/ Dar sus
 sunt forțele...inculte!”; **Atenționare** - „Când
 ajungi la un partaj/ Într-un mariaj ratat,/ Dacă
 faci prea mult tapaj/ Riști să fii pe
 loc... tapat!”.

Volumul acesta, care se alătură celorlalte
 cu tematică ce vizează epigrama, ne relevă
 două direcții mari ale creației epigramistice
 haivasiene: 1. studiul caracterologic al femeii
 prin obsesia de a-i urmări toate fațetele (soție,
 soacră, amantă, vampă, cheltuitoare, iubită,
 prefăcută, starea de obiect etc.), remarcându-
 se prin umorul insinuant; 2. căutător
 neobosit al sensurilor cuvintelor din limba
 română și adecvarea lor la o formă de umor
 jucăuș.

Privind ironia, se observă adesea că lui
 Mihai Haivas nu-i este străină nici forma
 agresivă, aspect care ar putea să-i producă
 inamici. Este știută dilema criticului Cornel
 Regman, cunoscut ca un ironist, nu de puține
 ori agresiv: „Acum, nici nu mai știu. Ironia
 să-mi fi produs atâția dușmani sau justetea
 unora dintre argumente, neplăcute celor
 găsiți descoperiți?” Ambilor, dacă au
 inamici, li se trage de la justetea
 argumentelor.

Suntem îndemnați de către psihologi să
 luptăm pentru progres și nu pentru
 perfecțiune. Epigramele lui Mihai Haivas, dar
 și atitudinile sale exprimate pe diferite surse,
 ne pun în fața unui perfecționist. Și asta
 pentru că, spune Mihail Bahtin, „anumite
 aspecte esențiale ale oamenilor sunt
 accesibile doar răsului”, iar lucrul acesta îl
 știe și Mihai Haivas.

ION BOLOCAN

MISIVA A VII-A

M-am avântat, Maestre, într-o seară
Într-un târcol pe spațiul literar:
Acolo-i slobod orișice hoinar
Să intre și iasă ca la moară.

Acolo moara macină barbar,
Cu pietre știrbe, hrișcă și seară
Și forfota-i nebună, ca-ntr-o gară
Din cel mai mare nod feroviar.

Acolo eu, bolnav de primăvară,
Rup zilele cu ger din calendar,
Visez livezi și plec să dau cu var,

C-o badana subțire, să nu doară,
Pe teii canceroși cu creangă rară,
Într-un Copou* de bălci și de bazar.

.....

*Vestit parc din Iași

RĂSPUNSUL LUI PĂSTOREL LA MISIVA A VII-a

Întroienit în viscolul de-afară,
Ce-mi dă un vag frison bacovian,
Citesc misiva de la Bolocan,
Uimit de verva sa epistolară.

Amicul meu poetul rustican –
Un tip de undeva, de pe la țară,
Unde mănânci trei pâini până la gară
Și nimeni n-a văzut aeroplan,

Un „traistă-n băț” prin urbea literară,
Pe unde-și plimbă umbra de țaran
Și dorul lui de satul cu tăpșan,

De horele cu scrânciob și fanfară
Și de pomeni creștine cu zghihară
Și cu plăcintă dulce cu bostan.

MISIVA A VIII-A

Maestre, cerul meu s-a-nseninat,
Căci iarna-și face formele de ducă,
De soare ies gândacii pe ulucă
Și zburdă seva-n zarzărul uscat.

Pe gard, un guguștiuc și-o guguștiucă
Se guguștesc haios și disperat,
De ploaie tot pământu-i inundat
Și boschetarii dorm pe unde-apucă.

De „Sfinții Mucenici” m-am înfruptat
Cu sfințișori însiropați cu miere
Și vin destul (că n-am să fac avere)

Și, cui n-a vrut, pomană tot i-am dat
Și-am vrut să joc, simțindu-mă-n putere,
Dar niște oameni răi m-au descălțat.

RĂSPUNSUL LUI PĂSTOREL LA MISIVA A VIII-A

Prietene, poveștile-s știute,
(Eu însumi le-am trăit de-atâtea ori)
Căci iarna-i toată numai sărbători
Și numai bun prilej de nopți pierdute.

Când toată baba coace sfințișori
În vetre vechi din secole trecute,
După rețete arhicunoscute
Și nu din cărți, cum fac niște nurori.

Și când moșnegi, croiți s-o facă lată,
Se pun, la câte-o cofă, câte doi
(Cam douăzeci de inși la un butoi)

Când treaba, chiar, se cere terminată
(Deși nu crede nimeni că vreodată
S-ar isprăvi tot vinul de la noi).

COSTIN ENACHE - realizator VATRA LUMINOASĂ, Radio România Actualități

IISUS C.

Reporterul: - E oare posibil așa ceva?

Iisus C.: - Ce anume?

Reporterul: - Să stăm un pic de vorbă...

Iisus C.: - Firește că nu.

Reporterul: - Și-atunci cum să-ncep?

Iisus C.: - Eu știu? Ca la interogatoriu...?

Reporterul: - Aha! Numele și prenumele...

Iisus C.: - Din Nazaret. Iisus. Zis „Regele Iudeilor”. Sau mai simplu „Mesia”.

Reporterul: - Aveți vreun act de identitate?

Iisus C.: - Nu. Dar e scris pe toate... gardurile, cum ar veni. Adică crucile... „INRI”! Deși mie mi-ar fi plăcut mai mult „M-e-s-i-a”. Cred că s-a făcut așa pentru economie la litere. E spațiu îngust de-a latul crucii. Pe brațul vertical...

Reporterul: - Într-adevăr... Ăhm, părinții?

Iisus C.: - Mama și Tata...

Reporterul: - Păi nu! Prenumele lor...

Iisus C.: - Maria și Gheorghe.

Reporterul: - Păi nu Maria... și Iosif?

Iisus C.: - 'Ai, dom'le, fii serios! Știe toată lumea că nu era tatăl meu natural...

Reporterul: - Păi și Gheorghe...?

Iisus C.: - Gheorghe, ce-i cu el?

Reporterul: - Păi nu sunteți fiul lui Dumnezeu?

Iisus C.: - Ba da...

Reporterul: - Păi și...?

Iisus C.: - Gheorghe! Ce, Dumnezeu n-are nume?

Reporterul: - Gheorghe? Așa-l cheamă pe Dumnezeu?

Iisus C.: - Da.

Reporterul: - Ca pe tata!

Iisus C.: - Gheorghe îl cheamă?

Reporterul: - Gheorghe...

Iisus C.: - O fi și el vr-un Dumnezeu!

Reporterul: - Tata?

Iisus C.: - Te pomenești?!

Reporterul: - Parcă n-aș... preaș... crede!

Iisus C.: - Acuma... fiecare e liber să creadă ce vrea! Cel puțin în teorie. Pe hârtie. Unde... scrie pe hârtie, e-adevărat! Că-n rest... așa habotnici îs unii... de ne strepezim și noi p-aici! Eu, Tata, unchiu' Petre...

Reporterul: - Sfântul Petru?

Iisus C.: - Nu, unchiu'! Sfântu' nu e neam cu noi...

Reporterul: - Aha! Da' Luca?

Iisus C.: - Care Luca?

Reporterul: - Și Matei...

Iisus C.: - Nu, nici ei...

Reporterul: - Mbine, Gheorghe... Ăă, vârsta?

Iisus C.: - 33 forever...

Reporterul: - Ocupația?

Iisus C.: - Arhitect.

Reporterul: - Nu tâmplar?

Iisus C.: - Eh, asta-i așa... Să dea bine la public! Om simplu, meserie banală. Celebritatea trebuie întreținută cu gesturi simple...

Reporterul: - E adevărat că au fost unii mai celebri decât dumneavoastră la un moment dat?

Iisus C.: - De Beatles ziceți?

Reporterul: - Da.

Iisus C.: - E-adevărat! Faima lor trecuse de marginile creștinătății. Degeaba s-a supărat Vaticanul pe ei. Noroc că i-a trecut. Dar e valabil și-n prezent...

Reporterul: - Pasiuni?

Iisus C.: - Mie-mi place fotbalul! De-aia din când în când mă mai intrupez așa în câte unul... de zice lumea că joacă dumnezeiește! La voi, în România, m-am băgat o singură dată, da' am folosit numele lu' Tata...

Reporterul: Gheorghe...

Iisus C.: - Hagi, da!

Reporterul: - Și lui, Tatălui vreau să zic, îi place fotbalul?

Iisus C.: - Tocmai că nu! De-aia mi-am și permis să-i folosesc numele. Să nu mă caute! Să nu mă prindă! Că n-am voie... încă. Înapoi. Printre muritori. În schimb fotbalul îi place lu' Ălălalt! Ați auzit bănuiesc și varianta cu „are pe dracu-n el”?!

Reporterul: - Am auzit, cum nu, da' nu m-am gândit nicio clipă...

Iisus C.: - E, asta-i treaba!

Reporterul: - Și cine...?

Iisus C.: - A, el joacă sub mai multe nume! Ultima dată a fost Lionel!

Reporterul: - Messi??

Iisus C.: - Nu, unu' Bonchance! De prin Guadelupa. Nu prea le are cu mingea! Fi-su în schimb... e meseriaș mare! De generații întregi!

Reporterul: - Are și el un copil?

Iisus C.: - Da, tot așa ca mine... de origine... controlată! Ne știm de mici...

Reporterul: - Și cum îl cheamă?

Iisus C.: - Edson Franz Diego Zinedine Lionel Lamine.

Reporterul: - Adică...

Iisus C.: - Exact!

Reporterul: - Păi nu și Cristiano?

Iisus C.: - Ăla nu! Acolo e altă treabă, e cu inteligență artificială, alte alea... Ca-n tenis!

Reporterul: - Cum?

Iisus C.: - Ca-n tenis! Tenisu' e preferatu' lu' Tata! Și pentru că n-a prea avut adversar cât s-a dat el Bjorn ori Pete dup-aia, s-a enervat! Așa au apărut și Roger și Rafa și Novak! Toți AI! De zici că nici n-a existat în fața lor!

Reporterul: - Păi și el în timpul ăsta cine...?

Iisus C.: - Gael! Slăbuț totuși față de...

Reporterul: - Da, așa e...

Iisus C.: - Noroc că și-a dat seama și s-a retras la timp! Înainte să devină iar tată...

Reporterul: - Vreți să spuneți că...?

Iisus C.: - Nu vreau să spun nimic!

Reporterul: - Și... cum îi spuneți... când nu joacă?

Iisus C.: - Lu' Tata?

Reporterul: - Nu...

Iisus C.: - Ăluilalt?

Reporterul:- Lui, lu' fiu-su...

Iisus C.:- Lu' fiu-su îi zicem Elon, că așa și e... când nu joacă! Numele lu' taică-su nu-l putem rosti...

Reporterul:- De ce? E interzis?

Iisus C.:- Nu. Doar că nu-l știe nimeni... pe cel adevărat! E de mai demult pe pământ și e mai... răspândit! A avut și are și acum și mai multe funcții de conducere, imperii, regate! Al naibii (Tată-iartă-mă...), a câștigat iar America în 2024 deși tata s-a dat și el „Joe” cât a putut...

Reporterul:- Cum, vreți să spuneți că Donald Tr...?

Iisus C.:- Ei bine, da, Donald!

Reporterul:- Păi e numele... președintelui Americii!

Iisus C.:- E... numele de scenă, da! De împrumut...

Reporterul:- Păi și... Belzebut, Lucifer, Satana, Necuratu'-astea, Nichipercea... tot de scenă?

Iisus C.:- Da! De împrumut! La fel ca Nero, Gînghis, Atilla, Bonaparte, Vladimir Ilici, Iosif Visarionovici, Vladimir Vladimirovici...

Reporterul:- Păi cum? Și Donald și...

Iisus C.:- Da! Joacă dublu rol de data asta... Cred că i-a părut rău că n-a intrat când cu Iosif Visarionovici și în pielea lui Adolf...

Reporterul:- Păi nu...?

Iisus C.:- Nu. Nici gând! Acolo și-a vîrât coada altcineva! Încă nu s-a aflat cu certitudine. Dar toți îl bănuim pe Elon...

Reporterul:- Doamne Dumnezeule!

Iisus C.:- Puteți să mai spuneți o dată...

Reporterul:- Doamne Dumnezeule!

Iisus C.:- Era o figură de stil...

Reporterul:- În fine... Aă, care e totuși cea mai mare realizare personală? A dumneavoastră!

Iisus C.:- Clar Campionatul Mondial din 78. Am jucat Mario...

Reporterul:- Kempes?

Iisus C.:- Kempes! Asta după ce ratasem la mustață cu Johann în 74 din cauza lui Elon! Vreau să zic Franz...

Reporterul:- Cruyff? Fantastic! Da' eu ziceam cea mai mare realizare... dintre toate, nu din fotbal!

Iisus C.:- Dintre toate? Aia cu dinozaurii!

Reporterul:- ???

Iisus C.:- Eu l-am convins pe Tata să renunțe! Era o plictiseală... ceva de groază!

Reporterul:- Cum adică?

Iisus C.:- Păi nu erau decât ierbivori și carnivori! Ce să faci cu ei?!

Reporterul:- Păi și la oameni nu e la fel?

Iisus C.:- În principiu da, dar uite că mai e și câte-un vegan, câte-un aerici...

Reporterul:- Ce-i ăla?

Iisus C.:- Aerici! De-ăla de se hrănește cu aer. Aoleo, în ce an sunteți?

Reporterul:- 2025...

Iisus C.:- Ah, încă nu s-a lansat aericiu'... În fine, oamenii... îs mai complecși! Aia e! Joacă și fotbal...

Reporterul:- Și până când n-aveți voie... înapoi... printre noi?

Iisus C.:- Până la Sfântu' Așteaptă! I-am promis personal! E nașu' lu' Tata! Da' nu mai e mult! Vreo două-trei ere! După homo sapiens mai sunt homo hominis, iar dinozaurii, p'ormă homo humus și gata! Viu înapoi! Puteți să pregătiți covorul roșu! Peste 80-90 de milioane de ani... (Râde)

Reporterul:- 80-90...

Iisus C.:- Hai, 100, să fie rotund! (Râde și pleacă. Sau vine. Totuna...)

SĂ NE DUELĂM CU NAE

ÎNTÂLNIRE AUTUMNALĂ

Îi chem, în numele culturii,
Pe-amici, în beciul meu, oleacă,
Dar nu pe Gârda și Bunduri,
Că ăștia vin și nu mai pleacă!

Janet Nică

A SESIZAT BINE PETRICĂ GÂRDA

Eu n-aș vrea să mă dau rotund
Și recunosc la o adică,
E drept că mă voi da la fund
Și prima victimă-i Petrică.

Nicolae Bunduri

M-AI PUS PE ACEEAȘI TREAPTĂ CU BUNDURI...

Așa e, ce mai tura-vura,
Ne-asemănăm, și nu greșesc,
În ce privește băutura;
La epigramă-l depășesc!

Petru Ioan Gârda

SFAT LUI JANET NICĂ

Spre binele literaturii,
În țara asta retrogradă,
De nu știi cine e Bunduri,
Întreabă lumea de pe stradă!

Nicolae Bunduri

CINE?

Tu ai dreptate, dragul meu,
Și, cum îmi joacă mintea festa,
Am auzit, de el, mereu,
Dar, cine e Bunduri-acesta?

Janet Nică

EU AM FĂCUT UN SONDAJ PE STRADĂ

Întreb pe câte-un fitecine:
Ascultă, cine e Bunduri?
Se uită încruntat la mine
Și îmi răspunde cu injurii.

Petru Ioan Gârda

CINE E BUNDURI?

În Uniune,-al nostru for -
Puțin mi-e ciudă, nu-ți ascund -
A fost un membru fondator;
Pe urmă s-a cam dat la fund.

Petru Ioan Gârda

TRECĂTORII SUNT CONTRARIAȚI CĂ PETRICĂ N-A AUZIT DE BUNDURI

Sunt cunoscut, ca orice stea,
Că toți au auzit de Naie
Și s-ar putea, din cauza mea,
Amice drag, să iei bătaie.

Nicolae Bunduri

SĂ RECUNOAȘTEM

Clujenilor să le rezști
E greu, ar fi o luptă-n van,
Că-s cei mai buni epigramiști:
Petrică, Gârda și Ioan!

Nicolae Bunduri

AȘA E, DAR NU ȘTIU DE CE...

Pietonii se răstesc la mine
Cu cel mai groaznic epitet;
Eu nu știu, au ceva cu tine
Sau te confundă cu Janet?

Petru Ioan Gârda

PETRU ZICE CĂ LUMEA
MĂ CONFUNDĂ CU JANET

Se va-ntâmpla și nu regret,
Ca oameni buni și dame bine,
Să mă confunde cu Janet,
Și-i sar amantele pe mine.

Nicolae Bunduri

SPRE LINIȘTEA LUI JANET NICĂ

Janet, eu nu îți bag fitile,
Ci spun doar vorbe-adevărate:
Cam după șase-șapte zile,
Din cramă ies... cu Gârda-n spate!

Nicolae Bunduri

ÎNȘTIINȚARE

De-aceea, la acest capitol,
Voi sunteți un real pericol,
Motiv ca tu și Gârda,-n veci,
Să nu călcați la mine-n beci.

Janet Nică

ABANDON

Butoiul, prea-nsetat confrate,
Ți-a fost mereu un drog și-un stimul,
Dar dacă ieși cu Gârda-n spate,
E foarte clar că tu ieși primul.

Petru Ioan Gârda

IES ÎNAINTEA LUI GÂRDA

La concursuri, vrând, nevrând,
Uneori mă prinde criza,
Dar la șpriț sunt primul, când
Jurizează Ion Diviza.

Nicolae Bunduri

REZULTAT VICIAT

Nu pot pune bifa, viza,
Chiar de-i catrenist de vază,
Pe verdictul lui Diviza:
Bea în timp ce jurizează.

Petru Ioan Gârda

NATURA OBIȘNUINȚEI

Ca să evităm surpriza,
Dau amicilor alarme:
Nu vă puneți cu Diviza,
Că el bea și-atunci când doarme!

Nicolae Bunduri

DREPTATE AI

Nu sunt mulți de-aceeași teapă,
Deci problema-i bine pusă,
Că Diviza se adapă
Din literatura rusă.

Petru Ioan Gârda

ANTIALCOOL

Nebăutori de la un timp,
Diviza, Bâlici - în Olimp -
Sunt de amici invidiați
Și, bineînțeles, mâncați!

Ion Diviza

MARMACISTUL DE GARDĂ (H)ADRIAN

ADRIAN JUNGHINĂ, București

CRĂCIUNUL: de la portocale în ciorap, la brad cu Wi-Fi

Pe vremuri, Crăciunul începea când bunica scotea din pod cutia cu globurile care aveau mai multă istorie decât Ministerul Culturii. Fiecare glob era o relictă: unul ciobit din '82, altul lipit cu scotch, însă toate aveau farmecul lor.

Bradul era natural, însă azi e artificial, are wi-fi, luminile se aprind din aplicație și dacă zici „Hey, Alexa, Crăciun fericit!” ți se actualizează instant playlist-ul cu Mariah Carey.

Pe vremuri, cadourile se împachetau în hârtie de ziar și se legau cu sfoara de la pachetul de pâine. Bucuria era mare: o portocală, o ciocolată și o pereche de șosete tricotate cu drag. Azi, copiii primesc drone, console, iPhone-uri... dar tot se plâng că „nu e modelul Pro Max Ultra Galactic Edition”.

Înainte, Moș Crăciun era cam timid, de fapt îl chema Moș Gerilă. Acum, Moșul vine online, cu livrare prin curier și trimite SMS: „Sunt pe drum, urmărești pachetul în aplicație”.

Colindele de altădată erau live - trei copii tremurând la ușa vecinului, cu vocea găuită de frig și speranță în buzunar. Acum colindele vin de pe YouTube, în Dolby Digital și cu reclame la detergent între versuri pentru cine n-are YouTube Premium. Și totuși, între o sarmăluță postată pe Instagram și un brad cu LED-uri sincronizate cu TikTok-ul, magia e aceeași. Oamenii se adună, râd, mănâncă (prea mult) și promit solemn că „după Anul Nou vor ține regim”.

Pe vremuri, Moșul era un vecin care venea îmbrăcat cu haina bunicului și barba făcută din vată. Copiii nu recunoșteau păcăleala, ci o savurau. Un „Moș” care semăna cu nea Vasile era doar o dovadă că Moș Crăciun are mulți colaboratori locali. Astăzi Moșul e pe GPS și știe exact unde locuiești, ce ai în coșul de cumpărături, și când ai deschis ultima dată Netflix-ul. Dacă nu ai fost cuminte, nu-ți mai aduce nuielușa, ci ți trimite o notificare: „Utilizatorul Daniel a pierdut accesul la wishlist”.

Cadourile s-au updatat: de la șosete și ciocolată am trecut la smartwatch și abonament la sală (pe care nu-l folosește nimeni până în februarie). Dar emoția...? tot aceeași, bucuria de a desface un cadou e universal, chiar dacă azi trebuie mai întâi să-l „scanezi pentru retur”.

Crăciunul de altădată avea o masă care se lăsa sub greutatea sarmalelor și a tăvilor cu prăjituri. Oamenii nu calculau kaloriile, ci se bucurau de multele feluri de mâncare savurate. Copiii ronțăiau din cozonac, adulții degustau vinul „de casă”, iar bunica repeta: „Mâncăți, mamă, că doar o dată-i Crăciunul!” vorba lui Bănică. Astăzi, masa e mai sofisticată, avem sarmale „de quinoa”, cozonac vegan și friptură în „stories” nu în farfurie. Toată lumea face poze, filtrează culorile și așteaptă like-uri.

Colindele...? Pe vremuri, se cântau din inimă, în frig, cu emoția fiecărui vers. Azi însă, colindătorii sunt DJ-i, iar „O, ce veste minunată” vine remixată cu beat trap și

lumini stroboscopice. Totuși, când se aude un colind autentic, parcă tot universul face liniște un minut și-ți amintești că magia e încă acolo.

Să recunoaștem cu sinceritate: astăzi, la români, Crăciunul nu începe când se aprind luminițele prin oraș, nici când apar brazii în magazine. Crăciunul începe când se aude Ștefan Bănică Jr., iar el este un fenomen național: într-o lume în care tradițiile se mai schimbă, un lucru rămâne stabil precum sarmăluța în meniul de sărbători și concertul de Crăciun al lui Bănică de la Sala Palatului. Dacă într-un an, din întâmplare, nu ar cânta, sigur s-ar găsi cineva să întrebe îngrijorat: „Stați puțin... fără Bănică mai vine Crăciunul...?” Vocea lui e ca un colind modern, energia lui ca Moș Crăciun pe role, iar glumele lui anunță oficial sezonul. Fiecare generație are tradițiile ei: bunicii aveau colindători la fereastră, noi avem notificare: „Ștefan Bănică Jr. - Spectacol la Sala Palatului SOLD OUT!” Și sincer, niciun brad cu LED-uri, nicio instalație cu 65 de programe vocale nu spune „Sărbători Fericite” mai clar și mai frumos decât el. Concertul lui e ca bradul: nu contează câți ani trec, tot acolo e, tot sclipitor, tot cu energie, tot cu oameni care își iau bilete din timp (inclusiv eu, de 15 ani). Și să recunoaștem sincer: nicio luminiță și niciun brad cu telecomandă nu reușesc să pornească oficial sezonul sărbătorilor la fel de bine cum o face „Doar un Crăciun cu tine”.

Crăciunul s-a schimbat, dar spiritul nu. Fie că e vorba de bradul de plastic cu telecomandă sau de acela care lăsa ace prin tot covorul, bucuria rămâne aceeași: să fim împreună, să râdem și să inventăm motive pentru a mai mânca „încă o felie mică, de poftă”. Adevărul e simplu: Crăciunul de altădată trăia în inimă, iar cel de azi trăiește și în Cloud, dar fie că îl descarci de pe net sau din amintiri este același miracol, doar că este ambalat altfel și miroase a bucurie.

RĂPIREA SABINULUI / L'ENLÈVEMENT DU SABIN

ANICA ANDREI - FRASCHINI

(episodul al VIII - lea)

DRAGUL MEU PASIONAT

Am rămas la 20 iulie, ziua în care m-am gândit că n-ar fi rău să-i mai pun o dată întrebarea dacă este de acord să tund ierburile din grădină. Și... victorie! Mi-a răspuns să fiu atentă la ustensilele pe care le-a lăsat peste tot și la sârme, pietre și alte obiecte care ar putea să zacă pe pământ. Ok. Pe 21, mi-a scris că a trecut pe la cimitir, în căutarea mormântului surorii lui, Anna, dar nu l-a găsit și nu era nimeni care să-i dea vreo informație.

Pe 23, era acasă la Oana și Alex, nora și fiul prietenilor noștri Angela și Ticu. Cum părinții urmau să ajungă și ei acolo, Sabinul a fost reținut de tineri, ca să se întâlnească cu toții. Între timp, eu sărbătoream la Iași împlinirea celor 6 anișori ai celei de-a treia nepoțele. Iar în pozele pe care mi le trimitea soțiorul meu remarcam cât de mult nu-mi plăceau părul și barba lui, care o luaseră razna.

Pe 25 iulie, am tot sunat. Abia pe 26 s-a petrecut un apel de la Sabin, pe la 21h30, dar n-am fost eu pe fază. L-am sunat degeaba, pe la 22h30. Ne alergam ca Soarele și Luna. Ciudat a fost când mi-a trimis o poză prin MMS, deși avea Wi-Fi la Alex acasă. Pe 28, continua să fie musafir. Angela și Ticu ajunseseră între timp și ei. Ticu ridicase geamul la portiera din dreapta. Eu speram să pună împreună și masticul pe șina prin care intra apa de ploaie în habitacul. Dar Sabinul îmi povestea ce frumoasă piscină au Alex și Oana, la Saint Alban d'Ay... În România erau inundații, Sabinul se informa. Am avut o seară de video-call amplu, am vorbit cu toată lumea, i-am văzut pe toți. Micuța Victoria, nepoțica de 3 ani a Angelei și a lui Ticu, s-a jucat mult cu Sabinul pe care l-a numit „Nino-Nino”.

Pe 29, era pe drum. A trecut prin Vienne, orașelul în care a locuit până la vârsta de 17 ani, apoi a continuat spre Dompierre, unde își propusese să se vadă cu sora lui, Olga (pe care am cunoscut-o și eu, în 2011) și cu nepoata Delphine. Ticu m-a sunat ca să-mi spună că Sabinul își uitase șapca roșie, marcată „Italia 1861”. Cum știam că bărbatul meu dăruiește tot, i-am zis lui Ticu s-o păstreze. Și bine am făcut, căci Sabinul s-a bucurat.

Pe 31 iulie, eu i-am trimis poze cu gardul artificial și verde, cu care ginerele meu începuse să dubleze bariera de scânduri. Iar el ajunsese la Olga. I-am transmis salutări și urări de bine. Și se făcu 1 august, ziua onomastică, Saint Sabino. I-am urat la mulți ani, am aflat că făcuse cu sora lui o plimbare la Moulins și Vichy și urmau să meargă la Paray-le-Monial. I-am transmis urări de la Oleg și Lili, care plecau în Bulgaria.

Pe 2 august, Geli și Petru au venit la ședința Umoriștilor de la Galeriile Grumăzescu, iar Sabinul mi-a trimis o poză cu cocheta Olga, de 81 de ani, picior peste picior, pe o bancă în Paray-le-Monial. Cu Delphine nu s-a văzut. Pe la 21h30, Sabinul se afla cam la 50 km de Bourg-en-Bresse, în drum spre Thonon-les-Bains.

Pe 3 august, pe când pisica mea Tigruța se juca într-un castron, Sabinul meu era la 48 km de Geneva, la ora 14h21. Pe 4 august, la 11h31, lua masa la restaurantul chinezesc Panda Wok, la Anthy-sur-Léman. Seara, urma să se întâlnească cu nepoții lui gemeni, Tom și Léo, băieții fiului cel mare, Didier. Și am reluat procedura cu plata facturii Orange, prin intermediul lui Geli.

Cum Sabinul îi pusese întrebarea lui Firiță, pe Messenger, despre când era intervalul pentru Tabăra ARIS de la Aninoasa, bunul nostru prieten i-a răspuns: 22 august, începând cu ora 14.00 - 25 august, până la ora 14.00. Așadar, Sabinul era extrem de hotărât. Pe 6 august, mi-a transferat banii pentru plata facturilor. Și am vorbit la telefon vreo 4 minute, mai ales despre întâlnirea lui cu nepoții și nora.

Pe 7, i-am scris doar eu. Se făcuse 8 august, când mi-a trimis mesaj că e la Zürich. Luase drumul spre țară. La 14h26, era pe autostrada spre München, la 17h25 mi-a trimis o fotografie cu lacul Konstanz, pentru ca la ora 20h55 să aflu că ajunsese la München și că vrea să știe dacă s-a stabilit data pentru Cenaclul Iași Scie. Dragul meu pasionat de cercurile noastre culturale!

MON CHER PASSIONNÉ

Je suis restée à la date du 20 juillet, jour où j'ai pensé qu'il ne serait pas mal de lui demander une nouvelle fois s'il était d'accord pour que je tonde les herbes du jardin. Et... victoire ! Il m'a répondu de faire attention aux outils qu'il avait laissés un peu partout, ainsi qu'aux fils de fer, pierres et autres objets qui pourraient traîner par terre. Ok. Le 21, il m'a écrit qu'il était passé au cimetière, à la recherche de la tombe de sa sœur Anna, mais qu'il ne l'avait pas trouvée et qu'il n'y avait personne pour lui donner des informations.

Le 23, il était chez Oana et Alex, la belle-fille et le fils de nos amis Angela et Ticu. Comme les parents devaient aussi arriver là-bas, le Sabin a été retenu par les jeunes pour qu'ils puissent tous se retrouver. Pendant ce temps, je fêtais à Iași les 6 ans de ma troisième petite-fille. Et sur les photos que mon mari m'envoyait, je remarquais à quel point je n'aimais pas ses cheveux et sa barbe, qui avaient poussé de manière incontrôlable.

Le 25 juillet, j'ai appelé plusieurs fois. Ce n'est que le 26, vers 21h30, que le Sabin m'a appelée, mais je n'étais pas disponible. Je l'ai appelé en vain vers 22h30. Nous nous courions après comme le Soleil et la Lune. Ce qui était étrange, c'est qu'il m'a envoyé une photo par MMS, alors qu'il avait le Wi-Fi chez Alex. Le 28, il était toujours invité. Angela et Ticu étaient arrivés entre-temps. Ticu avait remonté la vitre de la portière droite. J'espérais qu'il réparerait aussi le joint par lequel l'eau de pluie s'infiltrait dans l'habacle. Mais mon Sabin me racontait à quel point Alex et Oana avaient une belle piscine à Saint Alban d'Ay...

Il y avait des inondations en Roumanie, le Sabin s'informait. Nous avons passé une longue soirée en vidéo-conférence, nous avons tous parlé, nous avons vu tout le monde. La petite Victoria, la petite-fille de 3 ans d'Angela et Ticu, a beaucoup joué avec le Sabin, qu'elle a surnommé « Nino-Nino ».

Le 29, il était en route. Il est passé par Vienne, la petite ville où il a vécu jusqu'à l'âge de 17 ans, puis a continué vers Dompierre, où il avait prévu de retrouver sa sœur Olga (que j'ai également rencontrée en 2011) et sa nièce Delphine. Ticu m'a appelée pour me dire que le Sabin avait oublié sa casquette rouge marquée « Italia 1861 ». Comme je savais que mon mari donnait tout, j'ai dit à Ticu de la garder. Et j'ai bien fait, car le Sabin a été ravi.

Le 31 juillet, je lui ai envoyé des photos de la clôture artificielle et verte avec laquelle mon gendre avait commencé à doubler la barrière en planches. Et lui, il était arrivé chez Olga. Je lui ai transmis mes salutations et mes meilleurs vœux. Et le 1er août, c'était la Saint Sabino. Je lui ai souhaité une joyeuse fête, j'ai appris qu'il avait fait une promenade avec sa sœur à Moulins et Vichy et qu'ils allaient se rendre à Paray-le-Monial. Je lui ai transmis les vœux d'Oleg et Lili, qui partaient en Bulgarie.

Le 2 août, Geli et Petru sont venus à la réunion des Humoristes aux Galeries Grumăzescu et le Sabin m'a envoyé une photo de la coquette Olga, 81 ans, les jambes croisées, assise sur un banc à Paray-le-Monial. Il n'a pas vu Delphine. Vers 21h30, le Sabin se trouvait à environ 50 km de Bourg-en-Bresse, en route vers Thonon-les-Bains.

Le 3 août, alors que ma chatte Tigruța jouait dans un bol, mon Sabin se trouvait à 48 km de Genève, à 14h21. Le 4 août, à 11h31, il déjeunait au restaurant chinois Panda Wok, à Anthy-sur-Léman. Le soir, il devait retrouver ses petits-fils jumeaux, Tom et Léo, les fils de son fils aîné, Didier. Et j'ai recommencé la procédure de paiement de la facture Orange, par l'intermédiaire de Geli.

Puisque le Sabin avait demandé à Firiță Carp, sur Messenger, quelles étaient les dates du camp ARIS à Aninoasa, notre cher ami lui a répondu : du 22 août à 14 h, au 25 août à 14 h. Le Sabin était donc extrêmement déterminé. Le 6 août, il m'a transféré l'argent pour payer les factures. Nous avons discuté au téléphone pendant environ 4 minutes, principalement de sa rencontre avec ses petits-enfants et sa belle-fille.

Le 7, je lui ai écrit seulement moi. Le 8 août, il m'a envoyé un message pour me dire qu'il était à Zurich. Il avait pris la route vers la Roumanie. À 14h26, il était sur l'autoroute en direction de Munich, à 17h25, il m'a envoyé une photo du lac de Constance, puis à 20h55, j'ai appris qu'il était arrivé à Munich et qu'il voulait savoir si la date du cercle littéraire „Iași Scrie” avait été fixée.

Mon cher passionné de nos cercles culturels !

NICĂ JANET

OMAGIU LUI FLORIN
PIERSIC, LA 90 DE
ANI

RUGĂ

Doamne, pe românii mei,
De-i iubești, pe bun temei,
Fă cumva ca Golful Persic
Să se cheme Golful Piersic.

CA-N POVEȘTI

Unii știu povestea, dar,
Sunt destui ce n-au habar
Cum că Piersic este OM...
Ăștia sunt căzuți din pom.

EROU ÎNTRE EROI

C-un talent la nalte cote,
Piersic n-a fost Don Quijote,
Dar, a fost, și nu în van,
Toată viața, Don Juan.

POATE, POATE

Că e om, că este pom,
Mulți se-ntreabă, uneori...
PIERSIC n-are flori, că-i OM,
Poate, doar, copii... din flori.

ALEXANDRU HANGANU

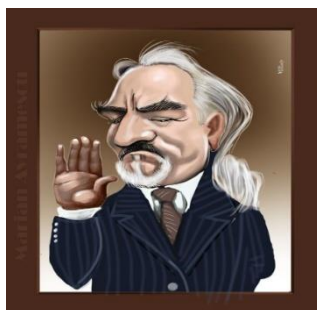
VIN IAR COLINDĂTORII

M-aș ninge în troiene de argint,
Vălătucite-n franjuri de mătase,
De nu m-aș estompa într-un alint
Din praf de stele-n suflete și-n case,

Când vin colindători, pocnind din bici
Și în aho-uri brazde trag de zor,
În țara bucuriilor de-arnici,
Țesute-n ii cu dragoste și dor,

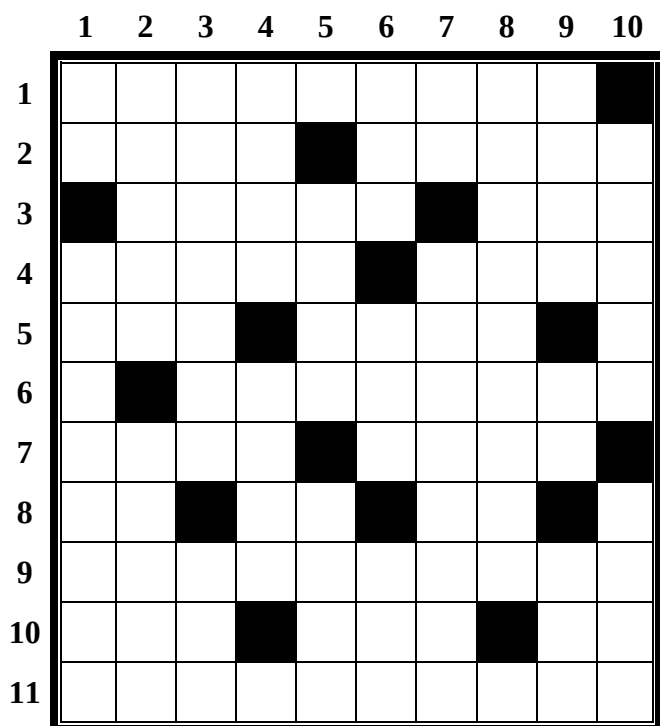
Odată cu Mesia celor mulți,
Ce dăinuie-n speranță și iubire,
Ce, chiar flămânzi și goi și prea desculți,
Îmbrățișează-a omului menire

De-a fi stăpân și rob pe-acest pământ,
Cât timp mai stie ce-i Dumnezeuirea
Și știe-a fi al lumii legământ,
Prin ce-i iertarea, viața și iubirea.

EST MODUS IN REBUS

SORCOVA VESELA...

ORIZONTAL: 1) SORCOVA (pl.)... 2) ...VESELA... – ...SĂ TRĂIȚI, SĂ-MBĂTRÂNIȚI... 3) ...CA UN MĂR... – ...CA UN PĂR (!)... 4) ...CA UN FIR DE TRANDAFIR... – ...TARE CA PIATRA... 5) ...IUTE CA SĂGEATA... – ...TARE CA FIERUL... 6) ...IUTE CA OȚELUL. 7) LA ANU'... – ...ȘI LA MULȚI ANI! 8) Bătut... cu nuiua! – Umplu pipa! – Curele la târlaci! 9) Prinsă în mișcare. 10) Curs de limbă spaniolă – Se dă la negru (pop.) – Un dar aparte. 11) Certificate de absolvire.

VERTICAL: 1) Nucleu de novă! – Condamnate pentru fals în acte. 2) Moșul după înșurătoare (pop.) – Comună de la țară. 3) Oraș din județul Tulcea – Trece prin apropiere. 4) Copii de la grupa mică – Făcut în ciudă. 5) Toc înalt ce se poartă prin casă – Relație de serviciu. 6) Corp de ciută! – Aflate în etuvă! – Scârțâitul broaștei. 7) Rupt în tur! – Întoarceri... ca la carte. 8) Lucru... inutil. 9) Irochezi... pe jumătate! – Corn cu unt deasupra! – Se dă... la bucată. 10) Epilog fericit de odisee – În sfârșit, SALUTĂRI!

Dicționar: BĂBAR, IUT, TÜV, IROC.

Ștefan CIOCIANU

BASARABIA – DRAGOSTEA MEA

PRIMARULUI DE CHIȘINĂU

Primarul face drumul bun,
Să vină iarăși Moș Crăciun,
Dar pregătește pe o filă
Și urături cu Moș Gerilă.

MOȘ GERILĂ ÎN BASARABIA

A fost și Moș Gerilă bun,
Nu aș avea de ce să-l critic,
Atâta doar că - unii spun –
Era afiliat politic.

DUPĂ NOAPTEA DE CRĂCIUN

A nins, zăpada nu mai pică;
Ieșind afară, pot să spun
Că urmele lui Moș Crăciun
Duc la vecina singurică...

URĂTURĂ MODERNĂ

Când pe vecinul meu Ion
Eu l-am urât de la smartphone,
Nu vă mai spun atunci ce-a zis...
(Și-acuma-s unde m-a trimis).

MOȘII LA SĂRBĂTORILE DE IARNĂ

Moș Crăciun pe nou, pe vechi,
Borș scăzut cu mult curechi;
Peste Nistru, Moș Gerilă
Sună-alarma pe-o șenilă.

ANUL NOU ÎN RUSIA

Cu Moș Gerilă, veșnic afumat,
Revelionu,-n țara grandioasă,
Începe-n Răsăritul Depărtat
Și se încheie la Kremlin, sub masă!

SURPRIZA LUI MOȘ GERILĂ

Acest moșneag cam hăbăuc,
Deși vedem că n-are haz,
Va fi băgat în Guinness Book:
S-a-mbolnăvit și azi e treaz!...

SĂRBĂTORILE DE IARNĂ DUREAZĂ 2 SĂPTĂMÂNI

În seara de Crăciun, amicii mei
Cu votca s-au luptat ca niște zmei
Iar noaptea s-a întins ca o fantasmă -
Pân' i-a trezit un popă... la Agheasmă!

ELECTORALĂ

Pleacă fețe pline de osândă
Și începe-o nouă tevatură;
Ne promit c-or face mare brânză
Candidații noi, cu caș la gură...

NOROCOSUL

Credea că l-a lovit năpasta
Și soața n-o să-i mai trăiască,
Dar boala ce-o luă nevasta,
Se dovedi a fi... lumească!

Ion Diviza

Gheorghe Bălci

..... decembrie 2025

Scârț!

59

LANSĂRI DE BRUMAR ÎN DAR

1. VERSUL NIMĂNUI, poezie, Editura TipoMoldova Iași, autor Oleg Spînu

Lansare la Muzeul Municipal Regina Maria - Palatul Braunstein

15.11.2025

Impresii versificate:

MINUNEA...

Zi lumină, fac istorii
Cei ce-n cronici înălțară
Fapte mari ori iluzorii,
C-o durată milenară.

Deci și eu, cu-a mea felie
De-ntâmplare fericită,
Vin, pe-așa o vrăjmășie
Și-nturnare de ispită.

Cică-n Chicerea, pe dealuri,
Se plimba, pe înserat,
Cu avânt și idealuri
Oleg Spînu,-ngândurat.

Fără lance, Rosinante,
Dulcineea, fără mori,
Don Quijote-n post și ante
Cuenite sărbători,

Tot cerca, pe înserate,
Să-ncropească-un vers în cap,
Ce ca mînzul, din păcate,
Dispărea, gonind la trap.

Ani de zile, dând din coate,
Își croise-un drum măreț
Și acum avea de toate,
Mai puțin un flecușeț.

Nu putea nici o silabă
Să așeze-n poezie,
Că râdea de el și-o babă
Rea și foarte nașparlie.

Cum mergea el, ca păstorul
Fără câine și oițe,
Ori, ca-n pajiști, căpriorul,
În cătare de căprițe,

Din pământ, din bălărie,
Din tărâmul cel grunjos,
Hopa-hop, ca o stafie,
Drept în fața-i, alt bărbos.

- Stai așa!, i-a zis moșneagul,
Unde-ți miști aiurea trupu`?
Văz c-ai scos, să scrii, briceagul.
Ești tot tu, Petrache? Lupu?

- Nu, bătrâne, zău, nici vorbă,
N-am habar de cine-mi zici,
Oleg sunt și-ți dau și-o ciorbă
De-mi și spui ce cați pe-aici.

- Față palidă, pe creste
Nu huli, toiagul meu
Pe spinare-ți dau, cât este
Clar că-s musai Dumnezeu,

Ce-are-n grijă tot ce mișcă
Și de mișcă, mișcă mort.
Am glumit! De dai și-o hrișcă
Pot să-ți fac, pe culmea-ți, port.

Un castel, cu poarta lată
Și slujbași boierii mari,
Alb Harap, grădini, salată,
Munți de aur, lei, dolari...

- Nu, vedenie divină,
Am din astea, să se știe!
Dau și-o ciorbă, și-o măslină,
Să fiu primu-n poezie.

- Ete, na, cu-aiasta-mi pare
C-am degeaba-atâta har.
Cum să fac așa lucrare,
Fără-un ajutor măcar?

- Dumnezeu de ești, arată!
Altfel zău că nu te cred.
Să mă faci poet, îndată,
Nu să behăi ca un ied!

- Fie-atunci, să nu mai preget,
Pot să fac o încercare,
Și-o să-ți dau, de-al meu, un deget,
Ca să scrii poezioare.

Toți au spus, privind bărbosul
De pe soclul cel de fier
Și pe țeasta-i albatrosul,
Că-i urmaș al lui Baudelaire.

Că poți fi dotat și... pace,
N-ai succesu-atât de mare
Cum, c-un deget, Domnul face,
Chiar de n-am habar cu care.

Și așa-ncepu să scrie
Oleg Spînu dintr-odat,
Că, de-atâta poezie,
Dealul s-o cutremurat.

Nici nu cred că multă vreme
O să treacă - așa minune -
Până când, fără probleme,
Va da iama-n Uniune.

Ce-o rămâne? Scriu misiva,
Sus, pe deal, după Tomești -
Ca la Sfânta Paraschiva
Vin puhoaiile lumești...

Foi curgeau, un fluviu,-n lume,
Și-apoi laude,-n neștire,
Aruncau, chiar cei cu nume,
Sfinții sub acoperire.

Plus n-ar fi, apoi, vreo plească,
Nici mirare, ca-nainte
De un an, dintr-o calească
Să se-arate, președinte,

Și mă-ntreb, ca muncitorul
Potrivind șurubu-n șaibă,
Dumnezeu, ce-i Creatorul,
Câte degete să aibă?

Printre ei, strunindu-și arcu`
Ca pe lauri să se culce,
Îl țintea vestitul Marcu
Cu săgeți de turtă dulce.

De-ar veni, în crucea-amiezii,
Să se-ntâmpile-n fapt firescu`
Să-i dea premiul suedezii
Lui, și nu lui Cărtărescu...

Daniel Bratu

Ca un fagur, Apetroaie,
Zis și Liviu Har de Har,
Vărsa mierea,-n op, șuvoaie
Și-ntr-un ceai din samovar.

...
Chicerea-i acum ca stupul,
Vin poeții-n marș răzbit,
Cum la cel Petrache Lupu
Din faimosul Maglavit.

P.S. Comentariu critic ad-hoc, din sală, al lui Vasile Vajoga
**POEZIA LUI OLEG SPÎNU
E SCRISĂ
CU UN DEGET ÎNMUIAT
ÎN INFINIT**

Până când mauzolee
Să-i ridice la talent,
Petro i-a făcut, pe-alee,
Bust, din benă de ciment.

Și tot cearcă-arondismentul,
Să le-apară,-adus de toamne,
Întru-nfipt în ei talentul,
Pre colină, Doamne-Doamne.

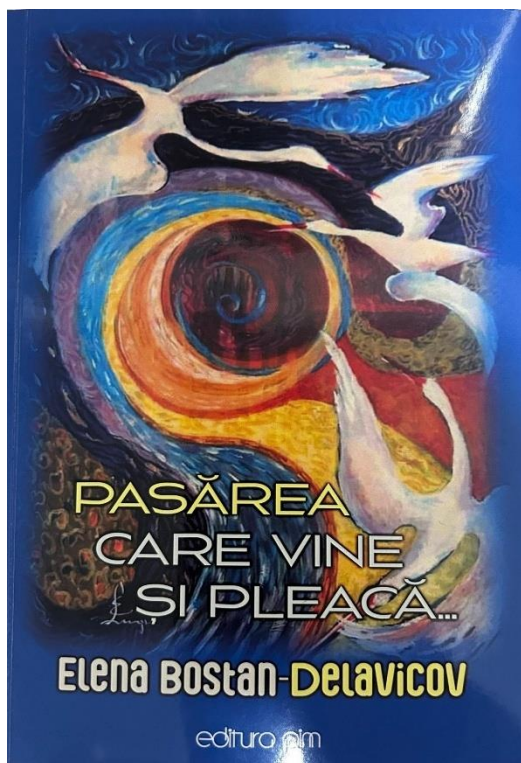
Afirm pe față, fără preget,
Fiindcă nu-s un om nătâng,
Că Oleg scrie cu un deget.
(Cel mic, de la piciorul stâng).

2. PASĂREA CARE VINE ȘI PLEACĂ..., poezie, editura PIM
autoare Elena Bostan – Delavicov, lansare la Casa Cărții, Iași

29.11.2025

Impresii versificate (ad-hoc):

Sanda Nicucie:

Cu ocazia lansării cărții doamnei Elena Bostan, s-au acordat diplome celor care au luat cuvântul

Aș fi putut, de orice gen,
Să vă recit o poezie,
Dar m-am temut că Eugen
Îmi dă o diplomă și mie...

Despre cartea lansată de doamna Elena Bostan

Am și eu o întrebare,
Cum o au și cei de față:
Păsărica plimbăreață,
Ce dă titlul cărții, oare...
Este barză sau e rață?

Daniel Bratu:

*D-nei Elena Bostan, pentru cartea
„Pasărea care vine și pleacă” (madrigal)*

În cartea-i, ca-n cuib, veșnicia
Rodește-n hârtia cea seacă,
Aceasta fiind poezia -
Chiar „pasărea care vine și pleacă”.

*Privind trist la oala cu ciorbă de legume,
citesc „Pasărea care vine și pleacă”*

Gândesc la găina, cea care,
Venind ea în curte, oleacă,
Zburat-a, scăpând de prinsoare...
Deci, „Pasărea care vine și pleacă”.

Vasile Vajoga:

*Elenei Bostan Delavicov despre
„Pasărea care vine și pleacă”*

„Să nu-mi aduceți vreun reproș,
Dar pasărea de care scrie,
Când a venit - era cocoș,
Când a plecat - era piftie!”

Autohtonă, cu Elena Bostan

În fascinanta Românie,
În cărțile bibliotecii
Bostan semnează poezie,
Politica o fac dovlecii!”

„Ho, Ho, Ho!” – selecțiuni

ANUNȚ

În urma jurizării materialelor trimise la concursul organizat de revista SCÂRȚ pentru luna decembrie 2025, având tema „**Ho, ho, ho!**”, juriul a stabilit următorii câștigători:

➤ Secțiunea epigramă - Premiul I (ex aequo): Laurențiu Ghiță, Georgică Manole, Constantin Bidulescu, George Eftimie, Nică Janet, Nicolae Bunduri, Ștefan Basno;

➤ Secțiunea poezie - Premiul I (ex aequo): George Eftimie, George Ceaușu, Petruș Andrei.

➤ Conform celor precizate în regulamentul concursului, câștigătorii premiului I vor primi, gratuit, câte o revistă „Scârț”, seria nouă, nr. 27/161, iar creațiile dumnealor vor fi publicate, în mare parte, în acest număr sau în următoarele numere ale revistei. Selecțiuni din concurs:

HO, HO, HO LA MAGLAVIT

Ho!, i-am zis și s-a oprit,
Mă rugă cucoana mare
Să ne ducem la plimbare
Până ici, la Maglavit.

Cică-i unu-acolo care
E faimos și e smerit,
Însă nu s-a lămurit
Diploma de unde-o are.

Că-i momentul potrivit
Pentr-un job la apărare,
Să se-ocupe de dotare
Și Petrache-i pregătit.

Iar dincolo de hotare
Are pile-i, franțuzit
Și, se face auzit
Chiar și pe la „Sfântu”-ăl mare.

Deci mi-a spus că-s nimerit
Să-l propun în adunare
Și-am răspuns la abordare,
Ho, că n-am înnebunit.

George Eftimie

HO, HO, HO... DESTĂINUIRE

Am sperat un trai mai bun
Dar o ducem tot mai greu,
Spun acuma: Moș Crăciun...
Vai de cozonacul meu!

Constantin Bidulescu

UN MOȘ CRĂCIUN ATIPIC

Am jurat să nu merg la neveste,
Să le iert pe cele măritate,
Jurământul însă, din păcate,
Mi s-a transformat într-o poveste:

Într-o seară, când venea Crăciunul,
Am văzut o femeiușcă faină
Care mi-a făcut un semn de taină
Și-a-nviat în mine iar nebunul.

La etaj, ea m-a poftit în casă,
Ce-a urmat, lăsăm să se-nțeleagă,
Dar nici eu, nici ea cu mintea întreagă,
De-al ei soț, spunându-mi că nu-i pasă.

Ușa însă se izbi-n perete
Și-o huidumă apăru deodată:
„Hai amice, c-ai făcut-o lată
Să văd cum cămașa scoți, băiete!”

L-am privit cum se-nroșea, săracul,
Și i-am spus, în treacăt, la mișto:
„Ho, Ho, Ho!” și iarăși „Ho, Ho, Ho!”
Că la tine mi-am golit tot sacul.

Și pe urmă m-am făcut că plouă
Dar ștergând-o iute, englezește,
I-am strigat curat, pe românește:
„Eu sunt moș Crăciun de modă nouă!”

Petruș Andrei

MOȘUL ȘI RENII LA PARADĂ

Ho,ho,ho! Oprim și noi
La Ziua Națională
Și-unde oamenii vin roi
În ținută, toți, de gală.

Cu-al său pas prea grațios
Pe cărbuni de parcă-i pus,
Șefu-i tare bucuros
Că l-a-nvins la vot... pe rus!

Dar cu el, ca șef de stat,
Cinci ani de zile-ncheiate
Umor de necontestat...
Vor avea pe săturate!

George Ceaușu

TRECE MOȘUL

Coborând din firmament
În vehicul fără roți,
A strigat spre Parlament:
...Ho! Ho! Ho(ți)!

Georgică Manole

DE MOȘ NICOLAE

Fără urmă de mișto,
Când aud Ho! Ho! Ho! Ho!,
Nicolae, Moș iubit,
Cred că e un bâlbâit.

Nică Janet

HO, HO, HÂC!

Intrând în casă, Moșul cherchelit,
Și mirosind puțin a carcalete,
A tras un „Ho, Ho, Ho”, de s-a oprit
Chiar și pendula mare din perete!

Laurențiu Ghiță

SEX CU SOȚIA

Când prind cu soața a iubi
Și-mi bate câte-un apropo,
De șapte ori îmi zice Hi!
Și nici măcar o dată... Ho!

Nae Bunduri

HO, HO, HO!

Ho, șnapani și derbedei,
Ho, la hoți și farisei,
Ho, lingăi și voi slugoi,
Mai suntem pe-aici și noi!

Ștefan Basno

LA NUDIȘTI

Expuși printre nudiștii, mii,
O damă cu un trup mișto,
La mine râde :Hi, Hi, Hi!
Iar la vecinul: Ohoho!

Nae Bunduri

AFECȚIUNE RECIPROCĂ

Aceste HO-HO-TE de gală
Îmi par, o spun cu tot firescu,
Aluzie colegială
La HOHOTE-LE lui Lungescu.

Nică Janet

SĂNIUȚA ZBOARĂ...!

Nu fac de Moș Crăciun mișto,
Dar renii îl cam sabotează;
A zis el foarte clar: Ho, Ho!
Și totuși ei accelerează!

Laurențiu Ghiță

PREVENȚIE

Cu colinda când vin rude
Ca să nu înceapă cearta,
Ho, ho, ho, de se aude...
Încuiați degrabă poarta.

George Eftimie

N.R. - Tema de concurs pentru luna ianuarie 2026 este: „Ce te legeni...?” (poezie umoristică - două poezii, epigramă - trei epigrame, grafică satirică - un desen); Termen: 15.01.2026

Stimați cititori,

Chiar dacă pentru mulți dintre dumneavoastră poate părea doar un amuzament, faptul de a vă răspunde lună de lună prin această rubrică, reprezintă pentru noi o datorie pe care o tratăm cu toată seriozitatea. Desigur, tonul pe care îl adoptăm este întru totul în spiritul revistei „Scârț”, ton cu care, credem noi, v-ați obișnuit deja, lecturându-ne de atâta vreme.

Toată corespondența, fie ea scrisă, fie trimisă prin poșta electronică, ba chiar și discuțiile pe care unii dintre dumneavoastră le poartă cu noi prin telefon, sunt comentate aici de către poștașul de serviciu, bineînțeles cu girul întregului comitet de redacție. De aceea, dacă vă vine la socoteală să adresați „cele cuvenite” - de regulă reproșuri, mai exact înjurături - revistei noastre, vă rugăm să aveți în vizor pe toți realizatorii „Scârțului”, încât nu doar bietul poștaș să tragă toate ponoasele. Și dacă ați avut răbdarea de a vă plimba ochii peste această scurtă „uvertură”, vă vom oferi acum prilejul de a intra în contact direct cu o parte din corespondenții noștri, prin ceea ce au binevoit domniile lor să trimită revistei pe care o edităm.

Iar pentru că există așa-zisa lege a seriilor, am deschis plicul semnat de domnul TITI CROITORU din municipiul Bacău, de profesie... croitor!. Și cum nici nu se putea altfel, domnia sa ne-a trimis doar trei epigrame, dovedind că are „stofă” de umorist și „ac” de epigramist. Pentru rubrica noastră am selectat epigrama

FASHION NEW STYLE

Au odrăslit pe-al modei trunchi
Nădragi cu găuri în genunchi,
Trend nou în vremuri actuale,
Că tot eram noi „coate goale”!

Iar, pentru un plus de suculență, autorul a adăugat și o variantă la care ultimele versuri ale catrenului sunt modificate, catrenul sunând astfel:

Au odrăslit pe-al modei trunchi/ Nădragi cu găuri în genunchi,/ Trend nou având un sens profund,/ Că tot eram noi ruși în fund!

Rar ne sunt trimise epigrame în mai multe variante, dar în cazul acesta, pentru că sunt reușite amândouă, le-am publicat pe ambele.

Domnule Croitoru, mai „croiți-ne” și cu alte epigrame. Noi vă găzduim cu multă plăcere.

Și pentru că am structurat această „Poșta a redacției” pe principiul corespondenți-epigramiști, vom încheia rubrica noastră tot în aceeași notă. Vom exemplifica această frază, reproducând două epigrame bine scrise de către domnul VASILE CĂLEAP din Bacău, aflat în urmă cu peste o jumătate de veac într-o epigramatică emulație cu cel care a fost colaboratorul nostru, Dan Teodor Dănilă. Iată epigramele cu pricina:

SOACREI, ÎNAINTEA OPERAȚIEI DE CATARACTĂ

Furnizează-i soacrei știri exacte,
Explicându-i clar, cum se cuvine,
Că și Nilul are cataracte;
Și-ai să vezi ce „crocodil” devine!

DUS-ÎNTORS EPIGRAMATIC

Epigrama, câteodată,
Când e ținta-i mare-n rang,
O lansezi ca pe-o săgeată
Și se-ntoarce... bumerang.

Acestea fiind... scrise, închidem aici rubrica noastră lunară. Scrieți-ne, dați-ne E-mailuri, telefonați-ne și veți primi răspunsurile pe care le așteptați. Oare, așa să fie??
Pe luna viitoare,
Cu prietenie, al dv. P.OSTASU, alias V.Vajoga

ALEXANDRU OSVALD TEODOREANU Păstorel

BAHICE ȘI ALTE EPIGRAME

Sfrijită ca o Sfântă Vineri,
Mi-a spus o babă: „La români,
Băbeasca place mult la tineri,
Pe când feteasca, la... bătrâni!

De te vezi cu vreo vădană
Cu cearcăne vinete,
Dă-i să bea întâi crăcană
Și pe urmă, ține-te!

Tu uiți, când torni așa-n neștire
Cotnar burtosului șprițar,
Că numai omului subțire
Îi place Grasa... de Cotnar!

Nu contrazice voia sorții
Și nu sfida stihiiile!
Așa fu scris: cei morți cu morții,
Iară cei vii, cu viile!

*** *Domnului Cezar P(etrescu)*

Beau la apă ne-ncetat
Și mă plimb cu ea așa,
Bine că nu-s om de stat,
Că mă fotografia!
P.S. Apa trece, setea ba!

*** *Domnului Raoul A.*

Ce ar fi, Doamne, dacă bunăoară
Ai vrea de noi să te milostivești,
Făcând să curgă apă caldă-n țară
Și-aicea numai vin de Nicorești?

CRÂMPOȘIA

Cercând sticlute vechi și azi și ieri,
Am dat de crâmpoșie-ntr-o sticlută!
Ce-i crâmpoșia? E o țărăncuță,
Dar care place foarte la boieri!

NADĂ

E o mare desfătare
Să bei vin la crâșma sa!
Când și crâșmărița are
Cum s-ar zice: „vinu-ncoa!”

PACOSTE

Tu, care te pricepi la sucul viței,
Te-ncrunți când intri-n crâșma lui Țugui,
Te-mbată ochii dulci ai crâșmăriței,
Dar te trezește, acru, vinul lui!

REVERII

Voi, moraliști iluștri, gânditu-v-ați vreunul
Că opere eterne, antume și postume,
N-ar fi luat ființă, de n-ar fi fost pe lume
Femeia, treponema, alcoolul și tutunul?!

TRANZACȚII

Crâșmăriței indignate
Le-a spus Victor*: „De nu vrei
Nicidecum să mi te dai...
Dă-mi măcar... o jumătate!”

**Victor Iamandi, om politic liberal interbelic (n.r.)*

MĂREȚUL PREMIU AL EDIȚIEI

DOAMNE, DACĂ VREI PRIETENI
(după Spiridon Popescu)

Doamne, dacă vrei prieteni
Să-Ți urmeze întru totul,
Nu-i lua din Cluj-Napoca,
Ia-i pe Chitul și pe Cotul.

Doamne, dacă vrei prieteni
Să-ți aline spaima, criza,
Nu-i lua din România,
Ia-i pe Bâlici și Diviza.

Doamne, dacă vrei prieteni
Să Ți-i duci cu colindatu',
Nu mai scotoci Ardealul,
Ia-i pe Sanda și pe Bratu.

Doamne, dacă vrei prieteni
În fieful tău, cerescu',
Ia-i, printr-o scamatorie,
Pe Vajoga și Dumescu.

Doamne, dacă vrei prieteni
Să Te-ajute la impas,
Nu mă tot curta pe mine,
Ia-i pe Larco și Haivas.

Doamne, dacă vrei prieteni
Să-ți încânte-n cer timpanu',
Te-ar slăvi cu mult mai bine
Basno și cu Funduianu.

Doamne, dacă vrei prieteni
Să-i ridici la cer cu caru',
Au mai multă greutate
Moldovan și Poclitaru.

Doamne, dacă vrei prieteni
Să „Te răzi” cu ei tot anu',
Sunt mai potriviți ca mine
Dănăilă și Hanganu.

Doamne, dacă vrei prieteni
Sa-ți aducă de-ale gurii,
Ia-i, că-s mai avuți ca mine,
Pe Rotaru și Bunduri.

Doamne, dacă vrei prieteni -
Recomand, cu tot firescu' -
Să te laude pe Tine,
Ia-i pe Ursu și Predescu.

Doamne, dacă vrei prieteni
Să te-aștepte la portiță,
Nu mă tot suna degeaba,
Ia-i pe Abel și pe Ghiță

Doamne, dacă vrei prieteni
Sa-ți păzească împrejurul,
Nu-mi trimite mail-uri mie,
Ia-i pe George și Pannduru.

Doamne, dacă vrei prieteni,
Nu mă tot curta pe net,
Ia-i, c-o să-ți aducă zaiabăr,
Pe Lungescu și Janet.

Doamne, dacă vrei prieteni,
Când amocul Te apucă,
Nu mă căuta la mare,
Du-i pe Norea și pe Țucă.

Doamne, dacă vrei prieteni
Să te-ncânte-n cer cu orga,
Nu-ți lua afoni ca mine,
Ia-i pe David și pe Horga.

Doamne, dacă vrei prieteni
Mai țărani pe lângă Tine,
L-aș cupla pe Toderașcu,
Însă văd că... n-am cu cine.

Doamne, dacă vrei prieteni
Să glumească-n cer cu tine,
Sunt glumeți pe-aici, grămadă,
Ia-i pe toți, dar nu pe mine!

Însă dacă vrei prieteni
Mai poeți ca Eminescu,
Ia-mă sus la cer pe mine,
Nu pe Spiridon Popescu!

Petru Ioan Gârda
10.12.2025